

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

van

WOENSDAG 28 JANUARI 2015

Namiddag

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

du

MERCREDI 28 JANVIER 2015

Après-midi

La séance est ouverte à 14.20 heures et présidée par M. Éric Massin.

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur en voorgezeten door de heer Éric Massin.

01 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het bijkomend jaar gemotiveerd tijdskrediet" (nr. 1152)

01 Question de Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'année complémentaire de crédit-temps motivé" (n° 1152)

01.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, in het regeerakkoord werd afgesproken dat het gemotiveerd tijdskrediet zou worden uitgebreid met twaalf maanden voor de zorg van kinderen tot acht jaar en voor de palliatieve zorg van zwaar zieke of gehandicapte familieleden. Dat was een alternatief voor het ongemotiveerd tijdskrediet dat heel wat werknemers opnamen, niet om een wereldreis te maken, maar om te zorgen voor zieke familieleden of kinderen. Het vroegere ongemotiveerd tijdskrediet kon over vijf jaar worden gespreid, terwijl het bijkomende jaar gemotiveerd tijdskrediet niet kan worden gespreid.

Wie maximaal van zijn rechten gebruik wil maken, kan niet meer kiezen voor deeltijds verlof en deeltijds werk om op die manier toch met de arbeidsmarkt verbonden te blijven. Dat kon voordien wel bij het ongemotiveerd krediet.

Mijnheer de minister, kunt u bevestigen dat er inderdaad geen mogelijkheid bestaat om de twaalf maanden gemotiveerd tijdskrediet in een deeltijdse regeling te spreiden over meerdere jaren? Of zijn er toch nog mogelijkheden, eventueel na overleg met de sociale partners?

We kunnen verwachten dat werknemers hun gedrag zullen aanpassen door het bijkomend jaar vaker gemotiveerd tijdskrediet voltijds op te nemen. Het nadeel daarvan is dat men de voeling met de werkvloer verliest, zeker als men voordien de mogelijkheid van het voltijds tijdskrediet van drie jaar ook al heeft uitgeput. Dan is men vier jaar weg van de arbeidsmarkt.

Is dat eigenlijk wel verenigbaar met de doelstellingen die wij allen vooropstellen, namelijk het langer aan het werk houden van werknemers en de betere combinatie van arbeid en gezin? Als we werknemers ertoe willen aanmoedigen langer te werken, dan moeten we ruimte bieden voor meer flexibiliteit. Volgens mij ligt een vorm van flexibiliteit ook in het opnemen van dat soort verlof, zeker als daardoor werknemers langer aan het werk blijven.

Is er ruimte om het extra gemotiveerd tijdskrediet anders in te vullen en gespreid te laten opnemen, uiteraard in volledig overleg met de sociale partners? Zal er een evaluatie worden gemaakt van de aanpassing van het tijdskrediet? Zo ja, wanneer zal dat gebeuren? Zijn er nog aanpassingen mogelijk?

01.02 Minister Kris Peeters: Mevrouw Lanjri, de periode van onderbrekingsuitkeringen voor een tijdskrediet met motief kan nooit langer zijn dan 48 maanden. Daar hebben we het in het verleden al over gehad. De periode van 48 maanden wordt niet proportioneel verrekend bij de opname in een deeltijdse formule. Met andere woorden, de duur van 48 maanden is dezelfde ongeacht de vorm, voltijds, halftijds of een vijfde. Collega Lanjri, ik weet dat u dat betreurt, maar dat is tot nu toe de beslissing die binnen de regering is genomen.

Het gemotiveerd tijdskrediet kan gespreid worden over een periode van 48 maanden of vier jaar. Werknemers kunnen dus naargelang van de zorgsituatie waarin ze zich bevinden, de voor hen meest passende vorm van tijdskrediet met als motief zorg opnemen. Naast het algemeen stelsel van tijdskrediet met motief engageert de regering zich om de bestaande thematische verloven zoals ouderschapsverlof, verlof voor medische bijstand en palliatief verlof te behouden. Indien het krediet voor een tijdskrediet met als motief zorg uitgeput is, kan men nog steeds overstappen naar een thematisch verlof of vice versa.

De sociale partners, die straks opnieuw overleggen, zullen in de toekomst – nu of op een ander moment – moeten onderhandelen over een eventuele aanpassing van cao nr. 103 met betrekking tot het tijdskrediet. Het zal zeker interessant zijn om de discussie ter zake in de Groep van Tien op te volgen en kennis te nemen van het resultaat, zeker in verband met de vraag of er al dan niet een uitkering van de RVA bij een dergelijk tijdskrediet wordt toegekend.

Dit is de stand van zaken vandaag. We wachten het resultaat van de onderhandelingen af.

01.03 Nahima Lanjri (CD&V): Het lijkt me echt wel opportuun dat wij en in de eerste plaats de sociale partners nadenken over de vorm van het tijdskrediet. We hebben allemaal de bedoeling om werknemers langer aan het werk te houden en de combinatie arbeid en gezin te verbeteren. Als werknemers op de duur het tijdskrediet voltiijds opnemen, omdat ter zake geen flexibele regelingen zijn toegestaan, zijn we verder af.

De regelingen zijn ook niet altijd logisch. Men begrijpt het niet altijd: ouderschapsverlof kan men geflexibiliseerd opnemen voor een vijfde, waardoor men het langer kan spreiden over de tijd; met tijdskrediet kan men dat niet. Ouderschapsverlof kan men opnemen voor de zorg van kinderen tot twaalf jaar, tijdskrediet voor de zorg van kinderen tot acht jaar. Het lijkt me dan ook verstandig om de tijdskredietregeling aan te passen om bij te dragen aan ons aller doelstellingen, namelijk het overeind houden van onze sociale zekerheid en werknemers langer aan het werk houden, doordat ze zich op tijd en stond deeltijds uit de arbeidsmarkt kunnen terugtrekken in plaats van voltiijds.

Ik hoop dat u aan de sociale partners kunt meegeven dat ze hierover een voorstel formuleren. Vervolgens kan er een aanpassing gebeuren van de wet.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van mevrouw Meryame Kitir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de inschakelingsuitkering voor niet-gediplomeerden" (nr. 1289)

02 Question de Mme Meryame Kitir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'allocation d'insertion pour les personnes non diplômées" (n° 1289)

02.01 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de minister, het KB van 30 december 2014 wijzigt het artikel 36 van het werkloosheidsbesluit. Volgens dit KB moet de jonge werknemer die op het tijdstip van de uitkeringsaanvraag de leeftijd van 21 jaar niet heeft bereikt, aantonen dat hij ofwel in het bezit is van een diploma van het hoger middelbaar onderwijs, ofwel een alternerende opleiding integraal en met succes heeft voleindigd, ofwel moet hij een bewijsstuk van de Gemeenschap afleveren dat de gelijkwaardigheid vaststelt met het diploma secundair onderwijs.

Kort samengevat bepaalt dit nieuw besluit dat wie jonger is dan 21 en zijn middelbaar onderwijs niet heeft afgemaakt geen aanspraak kan maken op een inschakelingsuitkering, de zogeheten vroegere wachttuitkering.

Deze regeling gaat in op 1 september 2015. De vraag rijst dan ook of jongeren die vandaag in het tweede jaar van de tweede graad of in een stelsel van altemerend leren zitten en die op het einde van dit schooljaar niet meer schoolplichtig zullen zijn en misschien de school verlaten, al dan niet nog in aanmerking zullen komen. Recent onderzoek toont immers aan dat deze jongeren hoogstwaarschijnlijk niet verder zullen studeren.

In de media zegt Vlaams minister van Onderwijs, mevrouw Crevits, dat ook getuigschriften uit het BSO en

BuSO en het stelsel van duaal leren toch zouden volstaan. Dat lijkt in tegenspraak met de formulering van het KB.

Mijnheer de minister, kunt u duidelijkheid verschaffen aan deze jongeren die misschien of waarschijnlijk over zes maanden de schoolbanken zullen verlaten? Welke getuigschriften, waarnaar de Vlaamse Minister van Onderwijs verwijst, passen binnen het recent gepubliceerd KB?

02.02 Minister **Kris Peeters**: Wat de vraag over de inschakelingsuitkering voor niet-gediplomeerden betreft, mevrouw Kitir, zijn de cijfers relevant om het debat voort te voeren. We hebben u de cijfers bezorgd. Als u ze nog niet gekregen heeft, willen wij ze zeker opnieuw bezorgen aan u en aan deze commissie.

Ten eerste, de inschakelingsuitkeringen in het algemeen zijn een zorg. De laatste cijfers spraken van 16 000 mensen. Ik denk dat we er eind februari volledig zicht op zullen krijgen. De RVA heeft alle inspanningen gedaan om die mensen te informeren en te bekijken hoe OCMW's zich daarop kunnen voorbereiden. Vanmorgen hebben we in het Overlegcomité nog besproken hoe we, als een aanzienlijk beroep wordt gedaan op die OCMW's, daaraan verder een financieel gevolg zullen geven. Het is collega Willy Borsus die de OCMW's onder zijn bevoegdheid heeft.

Het cijfermateriaal toont evenwel ook aan dat zo'n 9,7 % van de totale bevolking die deze inschakelingsuitkering verliest, jonger dan 25 jaar is. Dan is er nog een vrij groot verschil tussen Wallonië, Brussel en Vlaanderen. In Vlaanderen is dit een nog lager percentage. De grote groep situeert zich boven de leeftijd van 30 jaar. Jammer genoeg zijn er nog ouderen die daarvan genieten.

Als u het dus over inschakelingsuitkeringen heeft, moet u het debat openen met dit cijfermateriaal in gedachten.

Ik ben deze week ook naar Mons geweest. In Wallonië is dit een enorm probleem. In Vlaanderen spreken we van zo'n 3 500 mensen, in Brussel over ongeveer hetzelfde aantal, maar in Wallonië gaat het om 13 000 mensen die hier gevisieerd worden. Ik begrijp dus heel goed dat men in Wallonië gevoelig omspringt met dit dossier. Ik heb daar veel begrip voor, maar inschakelingsuitkeringen combineren met jongeren is op basis van het cijfermateriaal dus niet volledig juist.

Ten tweede, een inschakelingsuitkering kan aan jongeren jonger dan 21 jaar alleen toegekend worden als zij over een diploma of getuigschrift beschikken. Aanstaaende vrijdag vindt om 16 u 00 op mijn vraag een vergadering plaats met de gemeenschapsministers Crevits en Milquet om, hopelijk gezamenlijk, een akkoord te vinden over de uitvoering van het koninklijk besluit. In dat koninklijk besluit staat namelijk uitdrukkelijk vermeld dat wij aan de Gemeenschappen vragen naar elementen, gelijkwaardig aan een diploma of getuigschrift. Ik hoop dat ik van beiden voorstellen krijg, liefst dezelfde, en dan zullen wij die meenemen en implementeren in het koninklijk besluit, zodoende dat het niet alleen gaat over secundair onderwijs en over alternerend werken en leren – wat op zich zeer belangrijk is – maar dat wij van de Franstalige en Vlaamse Gemeenschap ook weten welke andere competenties, getuigschriften en attesten allemaal in aanmerking komen. Vrijdag hoop ik daarover van beide excellenties duidelijkheid te krijgen.

U weet ook dat de maatregel pas ingaat op 1 september 2015. Door de bijkomende maatregelen wordt momenteel dus niemand gevisieerd. Het gaat overigens om een maatregel van de vorige regering, die ons in zekere zin zorgen baart en die wij nu goed monitoren. Daarbij gaan wij na of er zich geen extra problemen voordoen.

Ook de RVA heeft op het einde van het jaar veel inspanningen geleverd om iedereen te informeren. Gisteren heb ik nog met de RVA gesproken en daarbij heb ik naar een nieuwe stand van zaken gevraagd, zo snel mogelijk. Ik heb de toezegging gekregen dat dit tegen eind februari zeker mogelijk is.

02.03 **Meryame Kitir** (sp.a): Mijnheer de minister, ik heb het cijfermateriaal waaraan u bij het begin van uw antwoord refereert, niet ontvangen. Het zou nuttig zijn dat die gegevens na de vergadering aan de commissie worden bezorgd, zodat wij over de juiste cijfers kunnen discussiëren. Dat vergemakkelijkt de discussie in ieder geval.

Vandaag vroeg ik specifiek naar de groep jongeren gevisieerd door de nieuwe maatregel inzake de diplomavereniging van de huidige regering. Mijn bezorgdheid gaat naar hen uit. Wij hebben die discussie hier al meerdere keren gevoerd. Men moet immers erkennen dat er een groep mensen bestaat die niet zullen

afstuderen omdat zij schoolmoe zijn, maar wij moeten die groep begeleiden in een traject. Wij mogen hen niet aan hun lot overlaten. Dat was mijn vraag.

Ik kijk uit naar het antwoord en zal u hier later nog eens over ondervragen. Ik hoop in ieder geval dat u die bezorgdheid zult meenemen naar het overleg van vrijdag.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Meryame Kitir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het dotatiebesluit 2015 sociale Maribel" (nr. 1173)

03 Question de Mme Meryame Kitir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le décret dotation 2015 Maribel social" (n° 1173)

03.01 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb nog een vraag over de sociale Maribel.

Het koninklijk besluit van 22 mei 2014 betreffende de wijziging van het KB van 18 juli 2002 houdende maatregelen met het oog op het bevorderen van de tewerkstelling in de non-profitsector, dat in werking moet treden, verhoogt de dotatie voor de sociale Maribel met 13,92 euro vanaf 1 januari 2015, met 27,84 euro vanaf 1 januari 2017 en met 41,76 euro vanaf 1 januari 2019.

Tenzij ik mij vergis, werd het dotatiebesluit dat bepaalt welke middelen er per fonds ter beschikking worden gesteld en op basis waarvan deze fondsen middelen toekennen aan de werkgevers voor bijkomende tewerkstelling, nog niet gepubliceerd. Dit is nochtans dringend, aangezien een aantal werkgevers uit de non-profitsector op basis van voormeld koninklijk besluit in bijkomende tewerkstelling hebben voorzien. Kunt u mij melden wanneer het dotatiebesluit gepubliceerd zal worden?

03.02 Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega Kitir, de verhoging van de bijdragevermindering van de werkgever van 13,92 euro per werknemer en per kwartaal, gepland vanaf 1 januari 2015, wordt verschoven naar 1 januari 2016. Dit geeft een besparing van 30 miljoen euro. De verhoging gepland voor 2017 wordt dan weer vervroegd naar 2016. Dit geldt voor alle lastenverlagingen opgenomen in het competitiviteitspact. Deze verschuivingen verlopen volgens hetzelfde tijdpad als voor de bijkomende lastenverlagingen voor de rest van de particuliere sector.

U weet dat ik samen met de sociale partners van de non-profitsector ben nagegaan of het mogelijk was om dit reeds vanaf 2015 te realiseren. Voor alle duidelijkheid, dit was door de vorige regering ook meegenomen in de 450 miljoen die werd verschoven naar 2016. Het andere is vervroegd naar 2016. Ik bespaar u de details van de discussie binnen de regering, maar wij zijn wel overeengekomen dat, indien er budgettaire ruimte zou zijn, dit opnieuw ter tafel kan worden gelegd in het kader van het begrotingsconclaaf. Ik zal dat samen met collega De Block zeker doen.

Een van de argumenten was dat met deze middelen een bijkomende tewerkstelling van 700 jobs kan worden gecreëerd. Een ander argument was dat wij moesten afwachten wat het sociaal overleg in de privésector oplevert, dat momenteel aan de gang is in de Groep van Tien. Wij zouden dan in tweede orde tijdens het begrotingsconclaaf kunnen nagaan of wij nog ergens 30 miljoen kunnen vrijmaken.

Het ontwerpbesluit dat deze verschuiving voor de sociale Maribel wettelijk vastlegt werd goedgekeurd door de Ministerraad op 23 december 2014. Het ontwerp is voor advies voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad en moet daarna worden voorgelegd aan de Raad van State.

Zodra dit wijzigingsbesluit is gepubliceerd, kan het dotatiebesluit sociale Maribel ook gepubliceerd worden. In afwachting daarvan wordt aan de fondsen sociale Maribel dezelfde middelen toegekend als het voorbije jaar. Als ik mij niet vergis, is er op 3 februari 2015 een contact tussen de sociale partners van de non-profitsector en mijn collega, minister De Block, die daarvoor pleiten. Een van de eerste zaken in het sociaal overleg waarvoor zowel de werkgevers als de werknemers unaniem hadden gepleit, was trouwens om dit in 2015 door te voeren. Het werd door de regering verschoven naar het begrotingsconclaaf in maart 2015.

03.03 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de minister, ik betreur de regeringsbeslissing om dit te verschuiven.

Een aantal werkgevers heeft al een bijkomende tewerkstelling doorgevoerd, rekening houdend met het feit dat deze verhogingen er wel zouden komen. U laat alweer een kans liggen. Ik heb het eerder al gezegd: het water zal niet in 2017, maar reeds in 2016 bij heel wat mensen aan de lippen staan. Ik zie totaal geen ondersteuning en begeleiding naar nieuwe jobs en nieuwe tewerkstelling. Dat betreurt ik ten zeerste.

03.04 Minister **Kris Peeters**: Daar wil ik nog even op reageren. Wij gaan zien wat het begrotingsconclaf brengt. De 30 miljoen euro moet ergens vandaan komen.

In 2016 doen wij het dubbele. Dan hoop ik dat er 1 400 jobs kunnen worden gecreëerd. Ik zou het zeer appreciëren mocht u mij zeggen waar ik 30 miljoen euro kan vinden.

Ik hoop dat u ook begrijpt dat wij rekening houden met ons budget. Laten wij eerst het sociaal overleg privé houden in de Groep van Tien. Ervan uitgaande dat er ruimte is en dat wij het bedrag vinden, kunnen wij in maart nog beslissen en dan zijn er nog geen zware potten gebroken. Ik spreek hierbij met twee of zelfs drie woorden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Zuhal Demir** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het sociaal overleg" (nr. 1287)

- de heer **Georges Gilkinet** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de daadwerkelijke onderhandelingsmarge voor de sociale partners in het kader van de hervatting van de sociale dialoog" (nr. 1701)

04 **Questions jointes de**

- Mme **Zuhal Demir** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la concertation sociale" (n° 1287)

- M. **Georges Gilkinet** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la marge réelle de négociation des partenaires sociaux dans le cadre de la reprise du dialogue social" (n° 1701)

04.01 **Zuhal Demir** (N-VA): Mijnheer de minister, in het antwoord op een voorgaande vraag vermeldde u al kort dat het sociaal overleg bezig is. Wij lezen dat als volksvertegenwoordigers ook in de kranten. Blijkbaar is het vandaag alles of niets voor het sociaal overleg. We weten dat ze al meermaals zijn bijeengekomen. Vandaag zouden ze doorgaan tot de finish. Ik lees ook over opties die op tafel liggen maar waarover er nog altijd geen eensgezindheid bestaat. Verder lees ik dat het al dan niet bereiken van een sociaal akkoord bepalend zal zijn voor de sociale vrede in dit land. Dat laatste klinkt mij toch wel enigszins als chantage in de oren.

De regering heeft een advies gevraagd over drie heel belangrijke domeinen binnen uw bevoegdheid: de welvaartsenveloppe, het eindeloopbaantraject en de loonvorming. In de kerstvakantie zijn er adviezen naar voren geschoven die u goed vond. Het ging dan om het brugpensioen. Ik sta daar anders tegenover. Ik meen dat men met de bereikte akkoorden inzake brugpensioen nooit aan een werkzaamheidsgraad van 73 % zal komen. We zullen u op het einde van de rit afrekenen op het aantal mensen dat effectief werkt en op het hele debat over het einde van de loopbaan.

Het regeerakkoord heeft het ook over een tripartiteoverleg. Bent u in de afgelopen dagen mee aan tafel gaan zitten? Wat is de stand van zaken?

Ik lees dat de sociale partners pas vrijdag een bezoek zullen brengen aan u, al dan niet met een advies. Ik meen niet dat het hier gaat over een sociaal akkoord, maar wel over een advies dat ze zullen geven over die drie domeinen. Wat is de stand van zaken? Bent u de afgelopen dagen mee aan tafel geschoven?

04.02 **Georges Gilkinet** (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, les partenaires sociaux s'attellent en effet à trouver un accord.

Sur la base de la feuille de route déposée par le gouvernement le 15 janvier dernier, les partenaires sociaux doivent conclure de façon autonome de nouveaux accords, notamment pour ce qui concerne l'évolution

salariale. Nous savons qu'il s'agit de l'un des points centraux parmi les plus difficiles à régler. À cet égard, la feuille de route pêche par manque de clarté. En effet, les interprétations divergent entre les partenaires sociaux quant à leur autonomie. Or, pour leur permettre d'aboutir à un accord, il importe qu'ils connaissent leur véritable marge de négociation, notamment à propos de la remise en question du saut d'index annoncé par le gouvernement. Pour les uns, c'est possible; pour les autres, non. Qu'en pense le gouvernement?

En effet, comme cela fut presque toujours le cas dans notre histoire sociale, sans coup de pouce de l'autorité publique, il est difficile d'aboutir à des accords. Il est d'autant plus important, vu le présent contexte économique de défiance, de relâcher la bride. Quel signal le gouvernement a-t-il donné ou peut-il donner?

Quelle est la position du gouvernement quant à la capacité des partenaires sociaux à remettre en cause le saut d'index dans le cadre de leurs discussions sur l'évolution salariale? S'ils reviennent avec une proposition, les écouterez-vous? Le gouvernement est-il prêt à ratifier un éventuel accord des partenaires sociaux en matière salariale, qui reviendrait sur le saut d'index qu'il a inclus dans l'accord de gouvernement? Sur la base des dernières évaluations et comparaisons avec les pays voisins établies par le Conseil Central de l'Économie en ce domaine, le gouvernement envisage-t-il d'initiative de remettre en question ce saut d'index?

Présidente: Muriel Gerkens.

Voorzitter: Muriel Gerkens.

La **présidente**: Je croyais que ce jour n'arriverait jamais, mais étant la plus âgée de cette commission, j'assume l'intérim de la présidence.

04.03 Minister **Kris Peeters**: (...) Straks komt de Groep van Tien bij elkaar. Ik ben daar niet aanwezig. Op de laatste vergaderingen was ik er ook niet bij. Er is geen tripartiteoverleg geweest, met uitzondering van 15 januari 2015.

Le 15 janvier, nous avons discuté avec tous les partenaires sociaux qui sont membres du Groupe des Dix. Je tiens à votre disposition le compte rendu de ces entretiens.

Voor de anderen hebben we het ook meegebracht, zodat iedereen over dezelfde informatie beschikt. U ziet dat er een onderscheid is gemaakt.

Le premier point concerne la concertation sociale autonome au sein du Groupe des Dix; le deuxième, la manière de renforcer l'emploi, le pouvoir d'achat, etc.; le troisième, le Comité national des Pensions. Le point 4 concerne la stabilité sociale et la paix sociale et le point 5 aborde le nouveau rendez-vous avec le gouvernement. Celui-ci est prévu ce vendredi à 9 h 00.

Avec cela, vous disposez de toutes les informations. Il est inutile que je vous lise le document parce que vous en connaissez déjà le contenu.

Pour répondre à M. Gilkinet, je reprendrai tout de même le contenu du point 1.1. sur l'évolution salariale. Nous avons bien stipulé que celui-ci est basé sur le rapport du Conseil Central de l'Économie. Vous savez que celui-ci inclut un saut d'index en février 2015. En outre, je vous dis clairement que le gouvernement n'a pas l'intention de revenir sur l'accord de gouvernement. Les partenaires sociaux, pour leur part, se sont engagés à essayer d'arriver à un accord sur la marge salariale au 31 janvier. Quant à savoir ce que le gouvernement fera dans tel ou tel cas est donc une question hypothétique à ce stade.

Dat is op dit moment hypothetisch.

Ik ga ervan uit dat de Groep van Tien vandaag of een van de volgende dagen hopelijk een akkoord bereikt. Voor het vaststellen van de loonnorm heeft men zelfs tot 23 februari de tijd om tot een akkoord te komen.

Collega Demir, u moet goed beseffen dat de finaliteit van wat we in het regeerakkoord hebben ingeschreven, nooit ter discussie kan staan, tenzij alle meerderheidspartijen het daarover eens zijn. Wellicht verschillen we van mening over de manier waarop men dat punt B bereikt. Men kan de autosnelweg nemen, een kronkelweg of een *bison futé*, maar het belangrijkste bij sociaal overleg is dat men de sociale partners de mogelijkheid laat om zelf de weg te kiezen om er te geraken. Dat hebben we gedaan met de KB's inzake landingsbanen, SWT enzovoort.

Volgens mijn bescheiden mening zullen zij die voorstellen om de confrontatie aan te gaan of daarvoor powerplay te spelen, daarvoor vroeg of laat de rekening betalen, omdat de sociale vrede zeer belangrijk is. Ik heb heel wat bedrijven bezocht, ook in het Antwerpse, en voor hen is er één belangrijk element: stabiliteit, sociale vrede, zekerheid voor de productie, zekerheid dat er geen stakingen komen enzovoort. Daar hecht men heel veel belang aan. Ik hoop dat zowel werknemers als werkgevers dat nooit uit het oog verliezen, evenmin als politici. Zij zullen immers als eerste worden aangesproken door bedrijven om er alstublieft voor te zorgen dat die sociale vrede gerealiseerd wordt.

J'espère que le Groupe des Dix conclura un accord, que ce soit ce soir ou vendredi. Pour moi, il est plus important d'encourager les partenaires sociaux à trouver une solution entre eux.

04.04 Zuhail Demir (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, uiteraard hoop ik ook dat de sociale partners een advies geven in het algemeen belang, met het oog op een aantal noden die dit land heeft.

U bewandelt duidelijk het kronkelpad. U kiest daarvoor. Belangrijker is het resultaat. U zegt ook dat wij daarvoor ooit de rekening zullen betalen. Ik wil u er echter aan herinneren dat u de rekening al hebt betaald inzake de KB's voor brugpensioenen. De leeftijden zijn omhooggegaan in tegenstelling tot de bepalingen daarover in het regeerakkoord. Dit heeft een extra kostprijs en los daarvan zal dit natuurlijk ook een impact hebben op heel de discussie rond langer werken en de eindeloopbaan. U betaalt de rekening al en ik hoop dat u dat goed beseft.

Wat de sociale vrede en de stakingen betreft, uiteraard willen wij ook sociale vrede en begrijp ik de bezorgdheden. De vraag is echter of u daarmee sociale vrede zult kopen. Dat is nog een veel belangrijkere vraag. Stel dat ze tot een eensgezind advies komen, en ik hoop dat, dan is de vraag: gaan alle sociale partners dan ook die sociale vrede insluiten? Dat is een heel essentiële vraag.

04.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, vous rappelez que l'accord de gouvernement inclut un saut d'index sur lequel vous n'avez pas l'intention de revenir mais vous dites également que les partenaires sociaux, conformément à la feuille de route qui leur a été remise, ont le choix de la voie qu'ils estiment la plus correcte pour arriver à un accord équilibré.

Vous faites référence au rapport du Conseil central de l'Économie qui identifie des marges pour une amélioration des salaires, que ce soit via l'application de l'index ou via un accord salarial global. Pour moi, le rapport du Conseil Central de l'Économie n'exclut pas une application pure et simple de la loi et l'application de l'indexation automatique des salaires.

Je voudrais redire au gouvernement et aux collègues de la majorité qu'une hausse de salaire ou une amélioration des conditions sociales en parallèle aux mesures très difficiles que vous avez annoncées n'est pas l'ennemie de l'économie. Au contraire, c'est de nature à contribuer à la paix sociale qui est nécessaire au bon fonctionnement de l'économie mais aussi à rassurer les citoyens, qui sont aussi des consommateurs qui font tourner l'économie. Toutes les mesures d'austérité que vous avez décidées ont un impact très négatif sur le fonctionnement de l'économie et sur la confiance des consommateurs. Je pense que le gouvernement, dans son ensemble, sous-estime cet élément dans les choix qu'il a pris jusqu'ici.

Si vous aviez donné un signal plus clair quant à la capacité des partenaires sociaux de revenir sur le saut d'index, je pense que vous auriez fait œuvre utile pour faciliter la négociation en cours.

04.06 Minister Kris Peeters: Mevrouw Demir, het is waarschijnlijk mogelijk dat er in de Groep van Tien een akkoord wordt afgesloten. De vraag rijst dan wat wij doen met dat akkoord. Het is geen advies. Het is een akkoord onder sociale partners. Ik wil daarop niet vooruitlopen.

Je ne connais pas tous les détails et je répète que je ne suis pas membre du Groupe des Dix, mais j'espère que nous allons trouver une solution dans le cadre stipulé.

Er is een akkoord onder de sociale partners. Er moeten verschillen zijn. Wij hebben al heel wat jaren in dit sociaal overleg gezeten. Ik blijf erbij dat de kracht van sociaal-economische hervormingen sterk toeneemt wanneer dat gebeurt in overleg en hopelijk maximaal met het akkoord van de sociale partners.

Sommigen denken daar anders over. Dat is hun volste recht, maar dat is de manier waarop ik de sociale partners verder probeer te stimuleren.

Het is godzijdank voor de eerste keer sinds lang dat de Groep van Tien al verschillende vergaderingen heeft gehad en eind vorig jaar een akkoord heeft bereikt. Als de regering de nodige wijsheid en visie heeft met betrekking tot de sociale hervormingen en als zij een akkoord wil honoreren, dan heeft dat een bepaalde kostprijs, zoals u dat zegt, maar die prijs is niet te vergelijken met een situatie van powerplay, waarbij men niet verder kan werken in overleg met de sociale partners. Daarmee is iedereen het eens in de federale regering. Ik hoop dat dit ook zo blijft.

04.07 Zuhail Demir (N-VA): Mijnheer de minister, als er een akkoord in de Groep van Tien komt, zult u dat dan sowieso naleven, ook al wijkt het af van wat in het regeerakkoord is afgesproken?

04.08 Minister Kris Peeters: Zij sluiten een akkoord en wij kunnen dan bekijken of wij dat akkoord al dan niet honoreren.

04.09 Zuhail Demir (N-VA): Voor mijn fractie is het heel belangrijk dat het akkoord van de sociale partners conform het regeerakkoord is, bijvoorbeeld met betrekking tot de verdeling van de welvaartsenveloppe. Ik denk dat heel goed geweten is wat met dat geld moet gebeuren. Als de sociale partners daarvan afwijken, rijst natuurlijk de vraag of de regering daarmee akkoord gaat. Voor ons is het essentieel dat dit conform het regeerakkoord is.

Op die manier kan ik ook sociale akkoorden sluiten, jaar na jaar, en de rekening doorsturen naar de gemeenschap. Uiteindelijk betaalt de gemeenschap. Ik vraag mij af of de maatregelen die daar worden genomen daadwerkelijk ook het algemeen belang dienen.

04.10 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Madame la présidente, dans ce débat interne à la majorité, je serai plus proche de l'avis du ministre que de celui de Mme Demir. Les précédents accords entre partenaires sociaux ont effectivement souvent fait l'objet d'un petit coup de pouce du gouvernement. L'idée d'honorer un accord, qui de toute façon sera équilibré, puisqu'il y a des partenaires responsables qui sont en train de discuter, n'est pas un scandale, au contraire.

Je souhaiterais que le gouvernement aille plus loin, accepte l'idée, pour autant qu'il y ait un accord entre partenaires sociaux, d'une remise en cause du saut d'index, voire dégage une enveloppe de façon à ce que cet accord puisse être plus facilement conclu, parce qu'on y a tout avantage, comme je l'ai dit: des améliorations salariales, des améliorations sociales, la paix sociale sont bonnes pour notre économie.

La **présidente:** Les différents points de vue se sont ainsi exprimés. Le gouvernement agira le moment venu. Nous reviendrons sur le sujet après, j'en suis certaine.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Johan Klaps aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "een stakingswet" (nr. 1248)

05 Question de M. Johan Klaps au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "une loi relative au droit de grève" (n° 1248)

05.01 Johan Klaps (N-VA): Mijnheer de minister, u had het daarnet over akkoorden en akkoorden nakomen. Aan de vooravond van de nationale staking in december hebt u op een vraag van collega Lachaert in de plenaire vergadering verwezen naar het herenakkoord. Dat is ondertekend door de belangrijkste werknemers- en werkgeversorganisaties. Het is heel belangrijk omdat het sociaal overleg daarin vooropgesteld wordt en de nadruk wordt gelegd op het vermijden van juridische procedures. Het akkoord dringt ook aan op het recht op arbeid door de aanbeveling om de vrijwaring van het werkinstrument te garanderen. U hebt zelfs nog geciteerd uit het akkoord dat destijds met heel belangrijke mensen tot stand is gekomen.

U hebt toen ook gezegd dat u de hoop koesterde dat die principes niet zouden worden geschonden tijdens de nationale staking in december. Helaas is het tegendeel echter waar gebleken. Er zijn verschillende bedrijventerreinen, zelfs bij zeehavens, ontoegankelijk gemaakt door stakende personen. Winkeluitbaters

werden zelfs manu militari verplicht hun zaak te sluiten. De rechtbank heeft er al meermaals op gewezen dat dit verboden is. De rechtbank van eerste aanleg van Leuven heeft in 2005 gesteld: "Het is eenieder verboden om op welke wijzen dan ook de vrije toegang tot de gebouwen en terreinen van verzoekers fysiek te belemmeren, te verhinderen of onmogelijk te maken, rechtstreeks of onrechtstreeks, en dit op straffe van een dwangsom."

Mijnheer de minister, het gaat hier niet over het recht op staken. Dat is van fundamenteel belang en dat respecteren wij uiteraard ook. Als u echter verwijst naar de grote wil bij de industrie om te kunnen produceren en werken, dan is het toch ook wel belangrijk dat dit mogelijk gemaakt wordt.

Ik heb enkele concrete vragen. Het herenakkoord is effectief doorbroken. Wat is uw mening hierover? Wat gaat de regering doen om gevolg te geven aan niet-wettelijke handelingen zoals het ontoegankelijk maken van bedrijventerreinen? Het blijkt dat er een sociaal akkoord tot stand is gekomen dat niet wordt nageleefd door een van de partners die het akkoord gesloten hebben. Moet er dan een wet komen om de belangrijkste rechten vast te leggen, zowel die van de stakers als het recht op arbeid?

05.02 Minister **Kris Peeters**: Collega Klaps, wij hebben daarover, zoals u zegt, naar aanleiding van een vraag van collega Lachaert al gesproken. Ik herinner mij toen dat ook collega Jambon heeft gezegd dat we dit zouden opvolgen. Vanuit zijn bevoegdheid voor Binnenlandse Zaken en politie zou hij bekijken hoe en wat. Het is natuurlijk een heel delicate zaak omdat niemand het recht van staken betwist. Dat is ook internationaal geformuleerd.

De vraag is of we nu de hele discussie over de precieze inhoud van het recht van staken moeten overdoen. Ik heb in de plenaire vergadering toen ook gezegd dat er ook het recht van werken is. Daarbij komt de hele problematiek van de toegankelijkheid van bedrijventerreinen en dergelijke, wat dan meer te maken heeft met de vrijheid van vereniging en vergadering, de openbare orde enzovoort. Er komen daarbij dus heel wat aspecten kijken.

Ik heb hier een zeer interessant document bij me, het herenakkoord. In dat verband is ook door mijn voorganger eerder een vraag gesteld aan de NAR om te bekijken of dat gentlemen's agreement op een aantal punten niet moest bijgestuurd of verder geconcretiseerd worden.

Ik hoop dat de sociale partners nu een akkoord hebben over de zaak waarover we het daarnet hadden. Bij het afsluiten van een akkoord is er aan het einde altijd een clause over de sociale vrede. Dat zal nu niet anders zijn. Dan ga ik er ook van uit dat men bij de interpretatie van die sociale vrede ook verwijst naar dat herenakkoord en dat over dat herenakkoord opnieuw kan gesproken worden, als we in die richting voortgaan.

Ik ben er dus een groot voorstander van dat de sociale partners zich houden aan het herenakkoord, er zelf een verdere verduidelijking aan geven en zich daar ook aan houden. Ik zie immers ook in dat het niet gemakkelijk is om wettelijke bepalingen te doen naleven, als daar niet naar gehandeld wordt. Dat is allesbehalve evident.

Concluderend betreur ik ook dat tijdens de afgelopen stakingsgolven een aantal dingen zijn gebeurd die afwijken van het gentlemen's agreement. Ik hoop samen met u dat de sociale partners, de Groep van Tien, tot akkoorden kunnen komen, dat de sociale vrede daar een onderdeel van uitmaakt en dat men ook voort kan werken aan het verfijnen en het doen naleven van het gentlemen's agreement dat toen is afgesproken. Mocht dat niet zo zijn, dan denk ik dat we de situatie opnieuw moeten bekijken.

Net zoals bij het voorgaande: wie denkt dat men het probleem kan oplossen met de zware middelen, speelt – zo vrees ik – opnieuw powerplay dat nergens toe leidt. Laten we hopen dat via overleg en via akkoorden die worden nageleefd de sociale rust terugkeert en bepaalde acties in de toekomst kunnen worden voorkomen.

05.03 **Johan Klaps** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil wel en wij hopen allemaal dat akkoorden worden nageleefd. Alleen, in de praktijk blijkt telkens weer dat dit niet het geval is. *Pacta sunt servanda* zegt men dan, maar als dat niet gebeurt, zullen we toch iets anders moeten verzinnen.

Ofwel ligt het moeilijk en gaat men er niet mee door omdat men in volle onderhandelingen is: powerplay zou de zaken alleen maar bemoeilijken. Ofwel zegt men dat er geen noodzaak is, omdat er momenteel sociale

vrede is. Tot die sociale vrede op een bepaald moment weer stopt en dan heeft men weer niets in handen om een herhaling van deze schending van het akkoord te vermijden.

Ik blijf betreuren dat de vakbonden deze praktijken blijven toepassen die onze economie heel veel geld kosten en ik hoop dat we naar een meer fundamentele oplossing kunnen gaan.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de M. **Éric Massin** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les licenciements chez les câbleries Nexans à Marcinelle" (n° 1334)

06 Vraag van de heer **Éric Massin** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de ontslagen bij kabelproducent Nexans te Marcinelle" (nr. 1334)

06.01 **Éric Massin** (PS): Monsieur le ministre, le 4 décembre, juste avant les vacances, les câbleries Nexans à Marcinelle ont annoncé leur intention de licencier 21 % du personnel, c'est-à-dire de supprimer 67 emplois, dont 48 postes d'ouvriers et 19 d'employés et de cadres. En effet, le groupe annonce connaître des difficultés sur un marché très concurrentiel. Sa rentabilité n'est plus au rendez-vous partout dans les sites de production.

L'ensemble des sites en Europe a été passé au crible. Nexans, vous le savez, occupe trois entreprises dans le Hainaut: Opticable à Mons, les câbleries de Dour et celles de Charleroi. Si l'usine Nexans à Marcinelle n'enregistre pas de pertes, son niveau de compétitivité s'est, selon ses dirigeants, fortement dégradé. Cette usine est spécialisée dans la fabrication de câbles souterrains de très haute tension. Elle met en œuvre des processus industriels complexes qui exigent une qualité exceptionnelle. Malheureusement, elle a subi plusieurs incidents. Des câbles ont cassé et tout cela s'est répercuté sur ses résultats. L'intention de l'entreprise est donc de licencier 67 personnes. Elle ne souhaite pas procéder à des licenciements secs. En recourant à des prépensions à 53 ans et demi, l'entreprise pourrait écarter 41 des 48 ouvriers jugés, selon elle, excédentaires. Pour cela, vous le savez, il lui faut bien évidemment la reconnaissance d'un statut d'entreprise en restructuration, ce qui, normalement, relève de votre compétence.

Mes questions sont simples: ce dossier est-il à l'ordre du jour au sein de votre ministère? Avez-vous prévu de l'examiner en urgence? Cette entreprise pourra-t-elle recourir au système de prépension pour ses travailleurs? Je suppose que l'on entend limiter le recours à la préretraite, d'autant plus que l'on entend retarder l'âge de la pension. Quelle position le gouvernement compte-t-il adopter concernant la demande de Nexans de pouvoir recourir à la prépension à 53 ans et demi? Merci de votre réponse.

06.02 **Kris Peeters**, ministre: Cher collègue, Nexans à Charleroi a annoncé en date du 4 décembre un licenciement collectif prévoyant le licenciement de 67 travailleurs sur 318. La société a introduit auprès de mon administration le formulaire d'annonce de licenciement collectif ainsi que le document remis lors du conseil d'entreprise extraordinaire qui s'est tenu le 4 décembre 2014.

À ce stade, la procédure d'information et de consultation des travailleurs est toujours en cours car nous n'avons pas reçu d'informations concernant une quelconque notification de licenciement collectif. Aucune demande ne m'est parvenue concernant l'application d'un régime de chômage avec complément d'entreprise.

Aucun dossier n'a encore été constitué auprès de mon administration.

Étant donné que cette entreprise a annoncé un licenciement collectif en 2014, elle tombe encore dans le champ d'application des anciennes règles en matière de régime de chômage avec complément d'entreprise et non dans le champ d'application de l'arrêté royal du 30 décembre 2014 qui modifie celui du 3 mai 2007 fixant le régime de chômage avec complément d'entreprise. Il sera donc possible d'appliquer un régime de chômage avec complément d'entreprise au-dessus de l'âge de 55 ans, si l'entreprise le demande et qu'elle remplit les conditions exigées légalement.

Il ne m'appartient pas de mettre ce dossier à l'ordre du jour. La demande doit émaner de l'entreprise qui doit constituer son dossier incluant le plan de restructuration, etc.

06.03 **Éric Massin** (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie de ces précisions, surtout celle selon laquelle l'entreprise n'a pas encore déposé de demande auprès de votre ministère. C'est ce qu'elle avait annoncé aux forces syndicales. Je sais ce qu'il me reste à leur dire.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Questions jointes de

- M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le saut d'index en 2015" (n° 1369)

- M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'affectation de l'enveloppe de 127 millions d'euros destinée à l'accompagnement social du saut d'index" (n° 1691)

- Mme Zuhail Demir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le saut d'index" (n° 1705)

07 Samengevoegde vragen van

- de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de indexsprong in 2015" (nr. 1369)

- de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de allocatie van de enveloppe van 127 miljoen euro voor de sociale begeleiding van de indexsprong" (nr. 1691)

- mevrouw Zuhail Demir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de indexsprong" (nr. 1705)

07.01 **David Clarinval** (MR): Monsieur le ministre, ma question a été déposée avant le 15 courant. Je ne disposais pas encore des informations communiquées tout à l'heure. J'ai déjà entendu une série de réponses à la précédente question. Malgré tout, je pense judicieux de vous interroger par rapport à ces points spécifiques.

Selon les dernières estimations du Bureau du Plan, le taux d'inflation annuel devrait être nul en Belgique en 2015, alors qu'il s'élevait à 0,34 % en 2014 et à 1,11 % en 2013. Étant donné que l'inflation est nulle, l'index ne sera pas franchi. Résultat: il n'y aurait tout simplement pas de saut d'index en 2015, si cette prévision se vérifiait. Or, le gouvernement avait prévu une enveloppe "bien-être" de 127 millions d'euros afin de corriger socialement ce saut d'index.

Monsieur le ministre, d'autres sources peuvent-elles confirmer les estimations transmises par le Bureau du Plan? Que va devenir l'enveloppe "bien-être" prévue par le gouvernement? À quoi cet argent sera-t-il alloué? Eu égard aux questions posées tout à l'heure, je me permettrai de dire qu'à la lecture du document et de la rencontre du kern, on peut constater que les chiffres sont différents de ceux connus à l'époque et que les partenaires sociaux proposent. De plus, ils sont une étape dans la mise en œuvre de l'accord de gouvernement. L'équilibre de cette formulation laisse libre cours à son interprétation. J'aurais aimé obtenir une réponse concernant ce qui sera entrepris par rapport à cette enveloppe.

Président: Éric Massin.

Voorzitter: Éric Massin.

07.02 **Georges Gilkinet** (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, un montant de 127 millions d'euros est prévu au budget 2015 pour "l'accompagnement social du saut d'index". Il apparaît entre-temps que, vu une inflation très basse, il n'y aura pas d'indexation automatique des salaires et donc pas de saut d'index cette année.

Il n'empêche que les besoins sociaux sont énormes et que d'autres mesures ont d'ores et déjà été décidées et appliquées, touchant très durement les allocataires, comme la non-indexation des réductions fiscales des pensionnés ou des mesures plus ciblées mais encore plus douloureuses. Je pense au complément de chômage pour les travailleurs à temps partiel, qui touchera plus spécifiquement un grand nombre de femmes, notamment des femmes seules avec enfant(s).

Monsieur le ministre, qu'advient-il de l'enveloppe de 127 millions d'euros à la suite de l'absence de saut d'index en 2015? Pourra-t-elle être utilisée à d'autres fins sociales?

Le gouvernement a-t-il renoncé au saut d'index ou bien celui-ci aura-t-il lieu au prochain dépassement de l'indice-pivot, sans doute en 2016? Le cas échéant, pouvez-vous me garantir l'affectation *a minima*, lors de la confection du budget 2016, d'une même enveloppe à des mesures compensatoires? Au demeurant, ces dernières ne le seront que partiellement si le montant n'est pas plus élevé que celui-là.

07.03 Zuhail Demir (N-VA): Mijnheer de minister, in het regeerakkoord stellen wij de automatische loonindexering niet ter discussie. Het mechanisme kan eventueel worden hervormd. De indexsprong, samen met nog twee andere maatregelen, was bedoeld om de loonkostenhandicap te verhelpen. Sommigen waren zeer blij met het CRB-rapport, alsof het probleem al opgelost is. Laten we ons toch wel concentreren op de cijfers van Eurostat, die duidelijk stelt dat in 2014 alles binnen de perken is gebleven, maar dat de loonkostenhandicap van 14 tot 23 % blijft bestaan.

Wanneer gaat de indexsprong in? Wanneer plant u de wettelijke basis te leggen voor de in het regeerakkoord vastgelegde indexsprong? Daar is inderdaad een wettelijke basis voor nodig.

Nog belangrijker, welke maatregel zult u nemen om te voorkomen dat de sociale partners het effect van de indexsprong in het IPA teniet zullen doen?

07.04 Minister Kris Peeters: De vragen sluiten aan bij de voorgaande.

Laat ik de indexmechanismen in België even situeren. De indexering van de sociale uitkeringen en van de wedden en lonen in de overheidsdiensten gebeurt niet op basis van de gezondheidsindex zelf maar op basis van de afgevlakte gezondheidsindex. Dat is het gemiddelde van de gezondheidsindex over vier maanden. De indexering vindt pas plaats als dat cijfer een bepaalde waarde overschrijdt, de zogenaamde spilindex. De wedden en lonen worden dan met 2 % verhoogd.

De sociale uitkeringen worden automatisch geïndexeerd, een maand na de overschrijding van de spilindex. De wedden en de lonen in de overheidssector worden een maand later geïndexeerd.

In de privésector wordt het ogenblik waarop de lonen worden geïndexeerd, na onderhandeling door de collectieve arbeidsovereenkomsten bepaald. Er bestaan verscheidene systemen: ofwel is de indexering gebaseerd op een spilindex, ofwel vindt de indexering op vaste tijdstippen plaats, bijvoorbeeld om de drie maanden of eenmaal per jaar.

Er bestaat ook een gemengd systeem. De wedden en lonen worden op vaste tijdstippen geïndexeerd, doch alleen bij overschrijding van de spilindex. Er bestaan ten slotte ook de all-insystemen of saldosystemen, waarbij de loonontwikkeling, de werkelijke loonsverhoging plus de indexering, op voorhand wordt vastgesteld, ongeacht de ontwikkeling van de indexcijfers.

Wanneer men in de media zegt dat de spilindex niet zou worden overschreden, heeft men het alleen over de indexeringssystemen of het systeem van wedden en lonen in de overheidsdiensten en van de sociale uitkeringen. Het klopt inderdaad dat dat indexcijfer dit jaar mogelijk niet wordt overschreden, maar dat is een prognose en geen zekerheid.

Voor de privésector bestaan er andere spilindexen, waarvan sommige volgens de huidige prognoses zullen worden overschreden, maar voor de sectoren met de periodieke indexsystemen zal de indexsprong een eventuele indexering tot nul herleiden, totdat 2 % is bereikt.

Samengevat is het niet juist te zeggen dat de indexsprong geen gevolgen zal hebben in 2015. Voor sommige sectoren zal er wel degelijk een gevolg zijn. Voor de wedden en lonen in de overheidsdiensten en voor de sociale uitkeringen zal het afhangen van het feit of de vooruitzichten van het Federaal Planbureau al dan niet werkelijkheid worden.

Monsieur Gilkinet, le montant de 127 millions d'euros devant compenser l'impact du saut d'index est inscrit dans le budget 2015 et reste prévu. Le montant a été calculé sur un certain impact du saut d'index sur les allocations sociales et a ensuite été décidé et inscrit. Par ailleurs, notez que pour les salaires, nous avons décidé de compenser le saut d'index par une réduction fiscale, c'est-à-dire une augmentation des frais professionnels forfaitaires. La date d'entrée en vigueur est le 1er janvier 2015, même si, à ce moment, aucun travailleur n'a subi de saut d'index.

De regering zal zeker bij de begrotingscontrole nagaan hoe die 127 miljoen euro het best wordt aangewend. Tijdens de begrotingscontrole zullen wij ook bekijken hoe wij die het best op de lage lonen afstemmen, welke stappen daartoe gezet kunnen worden en welke elementen er meespelen.

07.05 David Clarinval (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse circonstanciée et très détaillée.

La réalité est en effet beaucoup plus complexe que ce qui a été présenté dans la presse. Je resterai attentif à cette problématique.

07.06 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je sais que les 127 millions d'euros figurent au budget. Je sais aussi qu'à ce stade, il n'y a pas eu d'ajustement budgétaire. Ils sont donc toujours là! La question est de savoir si, lors de l'ajustement budgétaire, vous les conserverez à des fins sociales. Vous ne repoussez pas cette hypothèse.

Vous dites qu'il y a sans doute des choses à faire pour les plus bas revenus. Je vous rejoins entièrement sur ce point. Aujourd'hui, des inégalités salariales très fortes existent et des revenus d'allocataires sociaux sont beaucoup trop faibles, en dessous du seuil de pauvreté. Cette enveloppe est donc utile. Elle peut même aider à la conclusion d'un accord entre les partenaires sociaux.

Je vous encourage vivement à obtenir un accord au sein du gouvernement pour que cette enveloppe soit utilisée à des fins de corrections sociales. Nous ne souhaitons pas constater, lors du prochain ajustement budgétaire, que le gouvernement se prive de ces moyens utiles d'un point de vue social.

07.07 Zuhal Demir (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor de uitleg over de werking van het mechanisme. Ik ga ervan uit dat iedereen hier dat wist, maar u blijkt niet. U hebt niet geantwoord op mijn vraag. U bent minister van Werk, en als ik mij niet vergis, moet u nu een koninklijk besluit opstellen. Mijn vraag was heel concreet. Misschien heb ik uw zeer complexe uitleg hoe het mechanisme precies werkt, niet goed begrepen, want ik heb niet gehoord wanneer u de wettelijke basis zult leggen voor de in het regeerakkoord vastgelegde indexsprong. Daarvoor is een wettelijke basis nodig. Wanneer zult u die wettelijke basis leggen?

07.08 Minister Kris Peeters: Zo snel mogelijk. Het moet trouwens niet via een koninklijk besluit gebeuren maar via een wet die door de commissie en door de Kamer wordt goedgekeurd. Wij zullen daar binnenkort in de federale regering over spreken. Er is dus geen enkele reden om zich bezorgd te maken op dit moment. Ik weet wat binnen mijn bevoegdheden valt. De indexsprong is daar een element van. Wij zullen die uitvoeren en daarvoor zo snel mogelijk een ontwerp van wet introduceren en zo mogelijk maken dat het met groot enthousiasme van uwentwege zal worden goedgekeurd, *I suppose*.

07.09 Zuhal Demir (N-VA): Dank u wel, ik kijk ernaar uit dat alles wat in het regeerakkoord staat, effectief wordt uitgevoerd door u.

Le **président**: Nous sommes partis dans un mini-débat!

07.10 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, au contraire, j'encourage le ministre à prendre tout son temps et à bien peser les conséquences de l'acte qu'il poserait, qui est tout sauf anodin. Ce saut d'index n'est pas nécessaire, il aurait un coût beaucoup plus élevé en termes de paix sociale que ce qu'il pourrait rapporter. C'est une mauvaise vision et un mauvais élément de l'accord de gouvernement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Questions jointes de

- Mme Fabienne Winckel au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le statut des accueillant(e)s d'enfants" (n° 1424)

- Mme Muriel Gerken au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le statut des accueillant(e)s d'enfants" (n° 1666)

08 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Fabienne Winckel aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het statuut van de onthaalouders" (nr. 1424)
- mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het statuut van de onthaalouders" (nr. 1666)

08.01 Fabienne Winckel (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, en date du 4 novembre dernier, j'avais porté au sein de notre commission le débat sur l'amélioration du statut des accueillant(e)s d'enfants. Je ne vais pas une fois encore m'étendre sur la problématique, mais je voudrais rappeler que ces travailleurs revendiquent toujours un statut social professionnel, c'est-à-dire des droits complémentaires qui leur apporteront plus de sécurité, plus de stabilité et plus de sérénité dans l'exercice de leur profession.

Comme cela a été aussi souligné dans les discussions, la question nécessite une concertation de toutes les entités fédérées. Vous avez alors déclaré – je vous cite – "vouloir prendre l'initiative d'entamer, ensemble avec les collègues compétents de l'administration fédérale, la concertation avec les ministres compétents des autorités régionales". Vous avez aussi affirmé "la nécessité d'élargir la concertation aux organisations syndicales concernées".

Une réunion du comité de concertation entre le gouvernement fédéral et les entités fédérées s'est tenue le 15 janvier dernier.

Pourriez-vous nous faire le point sur ce dossier?
Ce point du statut des accueillant(e)s d'enfants a-t-il été abordé?
Fait-il partie des sujets prioritaires à examiner avec les entités fédérées?
Quelles sont les suites qui y seront données?
Avez-vous déjà réuni vos collègues du niveau fédéral à ce propos?
Sur quelle base de travail comptez-vous fonctionner et avancer concrètement?
Quel est l'agenda des travaux?

Mes questions sont donc très précises et pratiques.

08.02 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, étant retenue dans d'autres commissions, je n'ai pas pu vous interroger durant les discussions générales concernant le statut des accueillant(e)s d'enfants. Or nous avons beaucoup discuté de ce sujet à la fin de la législature précédente vu l'intention de leur accorder un statut complet.

En même temps, au fil des auditions organisées en Affaires sociales, des conséquences négatives d'un statut complet apparaissaient dès lors qu'on prenait en compte toutes les dimensions relatives au droit du travail; le risque concernait la rémunération nette de ces travailleurs et travailleuses. Donc, pour leur accorder un statut complet qui serve à quelque chose outre la sécurité, il était important d'avoir une concertation quant aux mesures fiscales à prendre; j'interrogerai tout à l'heure le ministre des Finances si l'ordre du jour le permet.

Quant à votre compétence, mes questions rejoignent celles déjà posées par ma collègue.
Un Comité interministériel s'est-il bien tenu début de ce mois de janvier?
Le statut des accueillant(e)s d'enfants à domicile a-t-il été traité à ce moment?
Quelles décisions ont-elles été prises?
Qu'en est-il des concertations avec les autres ministres du gouvernement fédéral, essentiellement le ministre des Finances?

08.03 Kris Peeters, ministre: Chères collègues, le 4 novembre dernier, j'ai déjà répondu à cette question en commission, en disant que je me rendais parfaitement compte de l'intérêt du dossier. Je partage votre désir d'aboutir à une bonne solution en tenant compte des intérêts de toutes les parties concernées, de tous les niveaux de pouvoir et du cadre financier global. J'estime que nous sommes loin d'avoir été inactifs pendant la période de fin d'année et que nous avons mis en œuvre une bonne partie de l'accord de gouvernement.

À cette occasion, je vous avais aussi répondu que j'espérais que nous trouvions une solution à ce problème au cours de cette législature. Vous serez d'accord avec moi pour dire que la législature n'est pas encore terminée!

Le sujet sera abordé au cours de mes entretiens avec les ministres régionaux. Le 30 janvier prochain, j'aurai une entrevue, portant notamment sur ce sujet, avec la ministre Milquet. Une fois que le dossier sera suffisamment mûr, je prendrai les mesures complémentaires qui s'imposent en concertation avec mes collègues qui sont également compétents pour certains aspects du dossier.

08.04 Fabienne Winckel (PS): Monsieur le ministre, je regrette vraiment que vous nous donniez si peu d'informations. J'aurais vraiment aimé que vous me disiez qu'il s'agit d'une priorité pour vous. Cela m'inquiète qu'il n'y ait pas un mot sur les accueillant(e)s d'enfants dans votre déclaration gouvernementale. Cela donne l'impression de ne pas être un dossier prioritaire pour cette mandature.

C'est par contre le cas pour les entités fédérées. Mme Milquet a été interrogée en séance plénière le 14 janvier et elle a précisé que, quand elle vous rencontrerait, elle vous affirmerait qu'il s'agit d'un des dossiers prioritaires pour la Communauté française et que des budgets étaient déjà prévus.

Je me permets d'anticiper: il ne faudrait surtout pas que le débat budgétaire fasse en sorte que la patate chaude soit renvoyée aux pouvoirs locaux. Il est vraiment indispensable que la neutralité financière soit acquise aux pouvoirs locaux et que cela ne constitue pas une charge supplémentaire pour les communes.

Par contre, il est indispensable d'avancer sur cette problématique. Je reviendrai ultérieurement sur le sujet, qui me semble prioritaire, car le travail que font ces accueillant(e)s d'enfants répond à un besoin de société qu'il importe de ne pas laisser de côté.

Je me permets de vous rappeler qu'au mois de novembre, vous m'aviez promis une note relative à un projet pilote mené en Communauté flamande par M. Jo Vandeurzen. J'attends toujours cette information.

08.05 Kris Peeters, ministre: M. le chef de cabinet est responsable si vous n'avez pas encore reçu ce document.

08.06 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Je suis également intéressée par cette note, monsieur le ministre, si elle nous éclaire davantage! Effectivement, on en avait parlé lors des auditions, mais cela fait au moins deux ans.

L'échéance que vous donnez, à savoir 2019, est inquiétante, sauf si la législature est très courte! C'est peu encourageant et si on ne considère pas qu'il importe d'agir très rapidement en la matière, ce sujet va traîner, car il présente des difficultés à plusieurs niveaux de pouvoir ainsi que des impacts budgétaires pas toujours évidents à estimer.

Certes, il y avait déjà eu un impact, mais sous la précédente législature et l'impact global sur les recettes fiscales n'était pas connu. C'est la raison pour laquelle je vais interroger le ministre des Finances tout à l'heure. Mais toute une série de mesures relatives au droit social restent à prendre très au sérieux et à concrétiser.

Vous voyez Mme Milquet à la fin du mois. J'espère que votre agenda de travail sera bien précis et qu'on n'attendra pas cinq ans pour concrétiser les mesures prises. Nous vous interrogerons à nouveau probablement après cette entrevue avec Mme Milquet.

08.07 Kris Peeters, ministre: Chères collègues, je voudrais préciser deux éléments. Madame Winckel, j'espère que vous avez lu la note générale, laquelle stipule que ce sujet constitue une priorité pour moi.

Madame Gerkens, le débat concernant cette problématique a été entamé en 2008.

08.08 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): C'est la priorité de tout le monde car c'est une situation particulièrement injuste vis-à-vis de ces travailleurs, mais on n'avance pas! Je sais que c'est compliqué mais il faut vraiment travailler par étapes ...

08.09 Kris Peeters, ministre: Je vais essayer de trouver une solution. J'ai une réunion avec Mme Milquet le 30 janvier. Je vais essayer de trouver une solution au cours de cette législature, qui court jusqu'en 2019.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van mevrouw Nele Lijnen aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het ouderschapsverlof voor personen die een zelfstandige activiteit in bijberoep uitoefenen" (nr. 1425)

09 Question de Mme Nele Lijnen au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le congé parental pour les personnes exerçant une activité d'indépendant à titre accessoire" (n° 1425)

09.01 **Nele Lijnen** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag handelt over ouderschapsverlof voor zelfstandigen in bijberoep.

Zelfstandigen in bijberoep die een hoofdberoep hebben, hebben ook recht op ouderschapsverlof. Alleen hebben zij geen recht om gebruik te maken van de modaliteit om dat in een vijfde op te nemen, dus een dag per week.

Ik had graag uw standpunt daarover gekend. In de vorige legislatuur vertelde uw voorgangster namelijk dat er een aanpassing zou komen van die wetgeving. Daar is toen niets meer van gekomen.

Wat is uw standpunt? Zal er een aanpassing komen? Zo ja, wanneer?

09.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Lijnen, ik denk dat ik al op die vraag of een gelijkaardige vraag van de heer Clarinval heb geantwoord. Ik wil daar echter zeker nog eens op antwoorden.

Wij zijn een ontwerp van koninklijk besluit aan het voorbereiden. Dit ontwerp moet nog worden besproken in een interkabinettenwerkgroep en ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Ministerraad. Het moet erin voorzien dat de cumulatie van een zelfstandige activiteit in bijberoep met een gedeeltelijke uitkering in het kader van ouderschapsverlof mogelijk wordt. De cumulatie wordt toegestaan voor zover de zelfstandige activiteit uitgeoefend werd gedurende minstens 12 maanden voor de onderbreking, om misbruiken te voorkomen.

Het ouderschapsverlof moet immers worden gebruikt om voor het kind te zorgen en natuurlijk niet om te starten als zelfstandige.

09.03 **Nele Lijnen** (Open Vld): Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Hebt u een idee over de timing van de interkabinettenwerkgroep?

09.04 Minister **Kris Peeters**: Zo snel mogelijk.

09.05 **Nele Lijnen** (Open Vld): Dan hoop ik dat "zo snel mogelijk" heel binnenkort wordt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Evita Willaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het advies van de Nationale Hoge Raad voor personen met een handicap (NHRPH) met betrekking tot de inschakelingsuitkering" (nr. 1555)

- de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de 1 500 personen met een handicap die vanaf 1 januari 2015 geen inschakelingsuitkering meer ontvangen" (nr. 1686)

10 **Questions jointes de**

- Mme Evita Willaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'avis du Conseil supérieur national des personnes handicapées (CSNPH) au sujet de l'allocation d'insertion" (n° 1555)

- M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le sort de 1 500 personnes handicapées privées d'allocations d'insertion au 1er janvier 2015" (n° 1686)

10.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, je me fais le porte-parole de Mme Willaert qui est excusée pour raisons de santé et qui est préoccupée autant que moi par le sort de 1 500 personnes handicapées privées d'allocations d'insertion depuis le 1er janvier 2015. C'est la suite d'un dossier que nous avons abordé jeudi dernier en séance plénière.

En réponse à mes questions et aux questions de deux autres collègues, vous avez notamment déclaré que tout ce qui est en votre pouvoir serait réalisé pour éviter que ces personnes se retrouvent dépourvues de revenus. Vous parliez d'une solution dès cette semaine.

Je m'étonne, alors que le cas est connu depuis trois ans, que l'engagement à trouver une solution soit si tardif. Mieux vaut tard que jamais!

Se pose aussi la question du respect de nos instances consultatives. En effet, personne avant vous ni vous-même n'avez réagi aux avis répétés du Conseil supérieur national des Personnes handicapées (CSNPH) qui avait pointé ce problème au travers de différents avis, dont les derniers datent de novembre et décembre.

Monsieur le ministre, venons-en au contenu, à la nature de la solution. Quel est le montant de l'allocation que pourront toucher ces personnes? Selon quelles modalités? En fonction de quelle base légale? Dans quel délai? Je ne crois pas que le problème puisse être réglé en une semaine, même si je l'espère. J'ai également quelques doutes sur les modalités pratiques. Pouvez-vous nous rassurer? Je rappelle que je parle également au nom de ma collègue, Evita Willaert.

Monsieur le ministre, pouvez-vous être plus précis quant à la solution trouvée ou qui sera trouvée pour les 1 500 personnes concernées. De quel type d'allocation pourront-elles bénéficier? Quel sera le montant de cette allocation? Quelle sera la différence entre l'allocation d'insertion et la nouvelle allocation? Quelle sera la procédure à suivre pour les personnes concernées? Dans quel délai pourront-elles en bénéficier? À charge de quel budget la nouvelle allocation sera-t-elle? Un ajustement budgétaire sera-t-il réalisé pour assurer, le cas échéant, une dotation au service concerné? Sur quelle base légale la nouvelle allocation se basera-t-elle? Une modification légale sera-t-elle nécessaire pour la permettre? Enfin, si vous avez reçu et lu ces avis du CSNPH, pourquoi ceux-ci n'ont-ils pas été pris en compte plus tôt? Je vous avoue être assez interloqué par rapport à cette situation, dès lors qu'elle était décrite de façon explicite dans les quelques avis que nous avons eus à lire.

10.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, monsieur Gilkinet, vous venez de souligner que j'ai transmis des informations jeudi passé. Elles comportaient tous les chiffres. J'ai ici pour vous une petite note les reprenant.

En ce qui concerne les avis, j'ai déjà signalé que nous avons travaillé pro-activement. En effet, en novembre de l'année passée, nous avons envoyé des listes à la Direction générale Personnes handicapées. Le 19 janvier, nous avons envoyé des listes à cette même Direction afin de l'informer une deuxième fois. Cela signifie que cette Direction dispose à présent de toutes les informations utiles pour un traitement rapide des dossiers des personnes concernées, traitement qui, selon mes informations, est en cours.

Nous suivrons la situation avec attention. Je suis convaincu que le problème est, entre guillemets, presque réglé. Si cela devait s'avérer nécessaire, je puis vous assurer que je prendrai d'autres mesures. Suite aux contacts que j'ai eus avec la Direction générale Personnes handicapées, je suis certain que le maximum sera fait pour répondre à cette problématique.

Quant au montant, il faut travailler dossier par dossier. Nous allons nous informer pour savoir quel est le revenu de chaque personne. Je propose que début février, nous vous donnions des informations plus correctes ou adéquates concernant les problèmes non résolus.

10.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, je ne peux me satisfaire de votre réponse qui est institutionnelle. Des services ont transmis des listes à d'autres services.

Vous devez savoir que 1 500 personnes, 1 500 familles en situation de fragilité sont, aujourd'hui, dans l'incertitude puisque, depuis le 1er janvier, elles ne sont plus couvertes par des allocations d'insertion.

Cela fait trois ans que le problème aurait pu être identifié. Faute de cette identification, les personnes dont

question ne sont pas reprises dans le nouveau système.

J'ai l'intention d'interroger la secrétaire d'État en charge de l'aide aux personnes handicapées afin de savoir comment cela se passe. Mais reconnaissez que la situation est quelque peu kafkaïenne, insécurisante pour les personnes concernées dont certaines ont témoigné dans les médias.

Ce qui se passe démontre que l'on a légiféré sans savoir. J'attire ici votre attention sur le fait que, outre ces 1 500 personnes, 15 000 ou 30 000 autres qui ne sont pas handicapées sont appelées à se retrouver dans la même situation. Toujours est-il que dans ce cas précis, des conseils d'avis ont envoyé des signaux d'alarme. Il a fallu une mobilisation médiatique pour vous amener à réagir.

Nous sommes, aujourd'hui, le 28 janvier. Quand les personnes dont question recevront-elles une allocation pour subvenir à leurs besoins? Vous savez qu'elles ne recevront pas d'allocation d'insertion puisqu'elles sont exclues du système et je ne pense pas qu'avec une analyse dossier par dossier, elles seront reconnues comme personnes handicapées cette semaine.

Un constat de carence peut donc être posé. Je demande que des mesures exceptionnelles soient prises en précisant qu'elles ne devraient pas être exceptionnelles puisque ce problème social avait été annoncé.

Je sais que la question ne relève plus de votre ressort puisqu'il n'est plus question d'allocation d'insertion. Mais ce qui se passe démontre bien à quel point le gouvernement précédent – et celui-ci – a été injuste avec les plus fragiles. Cela me fâche. J'espère donc que ces personnes pourront retrouver, le plus rapidement possible, une véritable sécurité d'existence, dans le cadre de la solidarité à organiser à l'égard des personnes handicapées.

10.04 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, monsieur Gilkinet, je ne suis pas du tout d'accord avec votre remarque.

J'ai déjà dit qu'en novembre 2014, à savoir avant votre action médiatique, le problème avait été signalé.

Nous avons essayé de trouver une solution pour toutes les personnes concernées. En février, je suis convaincu que les 1 185 personnes privées de l'allocation d'insertion recevront une allocation de remplacement. Nous allons suivre ce dossier de près.

Contrairement à ce que vous avez dit, nous avons travaillé vite et correctement.

10.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, nous nous quitterons sur ce désaccord. La loi a été votée en décembre 2011, contre notre avis. Avant que vous ne soyez là, au sein de la commission des Affaires sociales, nous avons très régulièrement demandé des évaluations d'impact, nous avons mis en évidence les difficultés qui se poseraient pour les personnes qui ne trouveraient pas de travail dans ce délai de trois ans. Les personnes en situation de handicap ont, a fortiori, plus de difficulté d'accès au travail.

Vous n'êtes en fonction que depuis l'automne mais votre parti faisait partie de la majorité lors de la précédente législature et il a voté cette mesure. Vous êtes quand même responsable de la continuité des affaires.

Je me réjouirais du fait que, dès le mois de février, il y ait une solution pour ces personnes mais vous ne m'empêcherez pas de penser que ce dossier a été mal géré et qu'il est symptomatique du peu d'attention de ce gouvernement, et du précédent, à l'égard des personnes les plus fragiles de notre société.

Je réinterrogerai Mme Sleurs et vous-même pour connaître le sort réservé à ces personnes.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

11 Question de M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les formations pour les métiers dits 'en pénurie'" (n° 1609)

11 Vraag van de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de opleidingen voor de zogenaamde

knelpuntberoepen" (nr. 1609)

11.01 David Clarinval (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'accord de gouvernement prévoit d'adapter la réglementation du chômage à l'égard des demandeurs d'emploi qui suivent une formation dans un métier dit 'en pénurie' ou accomplissant un stage en entreprise.

Dès lors, ma question est très simple: en quoi cela va-t-il consister concrètement?

Cela signifie-t-il pour les demandeurs d'emploi qui s'engagent dans des formations dans un métier en pénurie qu'ils ne seront plus pénalisés par l'ONEM? Cela pourrait les inciter à travailler dans ces professions. Il est évident qu'il manque de main-d'œuvre dans de nombreux secteurs. Il me semble qu'orienter ces demandeurs d'emploi vers les métiers en pénurie serait une piste intéressante à creuser.

11.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, cher collègue, premièrement, pour les études de plein exercice, il existe un règlement spécifique pour les formations menant à une profession en pénurie. Pour pouvoir suivre ces études de plein exercice avec maintien des allocations de chômage et dispense de disponibilité pour le marché du travail, le chômeur doit normalement avoir touché effectivement des allocations de chômage pendant 312 jours au moins. Cette condition n'est pas applicable lorsqu'il s'agit d'études menant à un diplôme qui s'inscrit dans le cadre des métiers en pénurie. Chaque année, le comité de gestion de l'ONEM établit la liste des métiers en pénurie.

Deuxièmement, lorsqu'il s'agit d'études à horaire décalé, il n'y a pas de règlement spécifique pour les métiers en pénurie. La décision d'accorder une dispense de disponibilité pour le marché du travail lorsqu'on suit de telles études relève du ressort du directeur du bureau de chômage de l'ONEM. Dans son appréciation, il peut naturellement tenir compte du lien éventuel entre la formation souhaitée et les métiers en pénurie.

Dans le cadre de la sixième réforme de l'État, le pouvoir d'accorder une dispense de disponibilité pour le marché du travail a été transféré aux Régions. Modifier les règles actuelles relève donc de leur compétence exclusive.

11.03 David Clarinval (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie. Quel est, par conséquent, l'objectif de l'accord de gouvernement en ce domaine, au vu de la situation actuelle?

Le **président**: C'est une question complémentaire?

11.04 David Clarinval (MR): Si je comprends bien, c'est une phrase inutile dans le texte de l'accord de gouvernement?

11.05 Kris Peeters, ministre: C'est une conclusion hâtive.

Le **président**: Monsieur Clarinval, vous interrogerez alors le premier ministre.

11.06 David Clarinval (MR): Monsieur le président, ils étaient plusieurs à conclure cet accord.

Le **président**: J'entends bien.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van de heer Egbert Lachaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de wekelijkse arbeidsduur van dienstboden" (nr. 1626)

12 Question de M. Egbert Lachaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la durée hebdomadaire de travail des travailleuses et des travailleurs domestiques" (n° 1626)

12.01 Egbert Lachaert (Open Vld): Mijnheer de minister, dit is een vrij technische vraag over de wekelijkse arbeidsduur van dienstboden. Het probleem werd mij gesignaleerd naar aanleiding van recente wijzigingen

in het statuut van die dienstboden.

Op 16 juni 2011 heeft de Internationale Arbeidsorganisatie Conventie nr. 189 betreffende de huisarbeid aangenomen. Daar staat onder meer in vermeld dat men in waardig werk voor die huisarbeiders moet voorzien en dat men ook in een gelijkaardige bescherming in de sociale zekerheid voor die huisarbeiders moet voorzien. De lidstaten moeten daarin voorzien.

Omwille van die bepaling was het nodig om onze socialezekerheidswetgeving op een aantal punten aan te passen. Op grond van artikel 5 van het uitvoeringsbesluit van de RSZ-wet werden dienstboden slechts in beperkte mate onderworpen aan de RSZ, indien zij bij de werkgever inwoonden of indien zij langer werkten dan vier uur per dag of 24 uur per week. Indien zij die prestaties niet verrichtten, werden zij op grond van artikel 18 van datzelfde besluit uitgesloten van de RSZ. Voor die laatste categorie van dienstboden werd in een koninklijk besluit van 21 december 1992 een afwijking opgenomen op de minimale wekelijkse arbeidsduur van een derde. Ik kom daarop terug, want mijn vraag gaat over die arbeidsduur.

Zoals ik al zei, diende men de regelgeving aan te passen ingevolge Conventie nr. 189 van de IAO. Dat is ook gebeurd. Met een koninklijk besluit van 13 juli 2014 heeft men het uitvoeringsbesluit van de RSZ-wet aangepast en de dienstboden volledig onderworpen aan de RSZ. Er is echter een technische onvolkomenheid in geslopen, tenzij dat bewust gebeurd is. Het gevolg daarvan is dat de dienstboden – ik heb enkele keren de term huisarbeiders gebruikt, maar ik bedoelde dienstboden – nu ook uitgesloten zijn van de uitzondering op de minimumarbeidsduur van een derde van een voltijds werkrooster. Men moet hun dus altijd het minimumrooster van een derde aanbieden, terwijl het voor sommigen over heel occasionele arbeid gaat. Zij kunnen echter niet meer onder die grens van een derde gaan. Dat is van de ene dag op de andere gebeurd.

Rekening houdend met wat ik u net verteld heb, heb ik de volgende vragen.

Ten eerste, is het een bewuste keuze om voor de dienstboden niet langer een afwijking toe te staan op het minimumrooster van een derde van de wekelijkse arbeidsduur of gaat het veeleer om een vergetelheid in de wetgeving, die men dan op een of andere manier zou moeten repareren?

Ten tweede, hebt u er zicht op hoeveel personen via een arbeidsovereenkomst voor dienstboden worden tewerkgesteld? Dat is een oude vorm van tewerkstelling. Hebt u er zicht op hoeveel mensen nog in dat statuut werken? Hebt u er zicht op voor welke taken en activiteiten zij hoofdzakelijk worden aangenomen?

Ten derde, hebt u er zicht op hoeveel dienstboden voorafgaand aan de wetswijziging, op grond van de uitsluiting die er toen was, een afwijking hadden op het minimumrooster van een derde?

Acht u een wetgevend initiatief noodzakelijk om die uitzondering opnieuw mogelijk te maken?

12.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, collega Lachaert, het is, zoals u zegt, een technische vraag, maar die is daarom niet minder belangrijk.

In het kader van de bekrachtiging van het verdrag nr. 189 inzake waardig werk voor het huispersoneel, aangenomen door de Internationale Arbeidsorganisatie, moeten sinds 1 oktober 2014 niet-inwonende dienstboden die huishoudelijke taken verrichten en die zijn aangeworven voor het privéhuishouden worden onderworpen aan de sociale zekerheid. Hierdoor vallen zij niet langer onder de afwijking op de minimale arbeidsduur van de deeltijdse werknemer, dus de regel van een derde, vastgelegd in het koninklijk besluit van 21 december 1992.

Het is onmogelijk om zich uit te spreken over het aantal werknemers dat is getroffen door deze maatregel, ten gevolge van hun niet-onderwerping aan de sociale zekerheid in het verleden. Dat aantal zou echter niet heel hoog zijn, gelet op de omvang en het succes van de dienstencheques.

Het lijkt mij belangrijk te onderlijnen dat er andere mogelijkheden van afwijking op de minimale wekelijkse arbeidstijd bestaan. Enerzijds staat het koninklijk besluit van 21 december 1992 onder bepaalde voorwaarden ook een afwijking toe op de eenderde-regel voor de prestaties die hebben plaatsgevonden in het kader van een arbeidsovereenkomst die dagprestaties voorziet van minimaal vier uur volgens een vast rooster vermeld in de arbeidsovereenkomst. Anderzijds kan, zoals bepaald in artikel 11bis van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, in een afwijking op de eenderde-regel worden voorzien

door een collectieve arbeidsovereenkomst, gesloten op initiatief of met akkoord van het paritair orgaan.

Het paritair comité bevoegd voor het beheer van gebouwen en dienstboden zou dus een dergelijke afwijking kunnen toestaan. In dit kader zal ik onderzoeken in welke mate een wetgevend initiatief noodzakelijk is om voor de betrokken dienstbodes opnieuw in een afwijking op de eenderde-regel te voorzien.

12.03 Egbert Lachaert (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor het deskundig antwoord. Ik denk dat u het probleem goed geschetst heeft. Mijn bekommernis gaat uit naar een wellicht kleine categorie van werknemers die niet met een vast uurrooster werken en eventueel niet kunnen genieten van een uitzondering op de minimumarbeidsduur per cao. Een beperkt aantal werknemers is nu uit de boot gevallen door die wijzigingen. Ik zou er toch op willen aandringen dat hierover duidelijkheid wordt gecreëerd.

Ik heb veeleer de indruk dat het een soort vergetelheid is, iets dat men uit het oog verloren is door het toepassingsgebied van de RSZ-wet te verruimen. Nu heeft men een kleine categorie ook uitgesloten van de uitzondering op dat rooster van een derde. Ik zou dat toch eens bekijken. Het is wellicht slechts een kleine categorie, maar er zijn mij toch enkele gevallen gesignaleerd van mensen die vroeger heel occasionele arbeid verrichten, die een afwijking hadden voor dat rooster van een derde en die dienstbode waren; zij kunnen dat nu niet meer doen. Daarom zou ik erop willen aandringen om dat te bekijken en om daarin eventueel een initiatief te nemen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 Questions jointes de

- **Mme Catherine Fonck** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'allongement du congé d'adoption" (n° 1634)

- **Mme Nahima Lanjri** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le congé d'adoption et le congé d'accueil" (n° 1671)

13 Samengevoegde vragen van

- mevrouw **Catherine Fonck** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de verlenging van het adoptieverlof" (nr. 1634)

- mevrouw **Nahima Lanjri** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "adoptie- en pleegzorgverlof" (nr. 1671)

13.01 Catherine Fonck (cdH): Monsieur le président, je suis désolée. Quand on court entre plusieurs commissions, c'est ce qui arrive. Excusez-moi. Monsieur le ministre, dans le cadre des projets d'adoption, j'ignore si vous connaissez le collectif pour le congé d'adoption, qui a d'ailleurs adressé une lettre ouverte à l'ensemble du gouvernement fédéral, donc à vous également, pour demander que le congé d'adoption coïncide avec le congé accordé aux parents biologiques.

Je vous communique tout de suite la raison pour laquelle nous venons vers vous. En effet, vous nous répondrez peut-être que ceci ne relève pas de votre compétence. En ce qui me concerne, je me suis déjà adressée à plusieurs ministres et la dernière en date, en l'occurrence la ministre des Affaires sociales, nous a, ma collègue Nahima Lanjri et moi-même, renvoyées vers vous.

Avant d'en arriver à la manière dont nous pourrions avancer, revenons au fond. Il n'est évidemment plus à démontrer que le congé d'adoption est important pour l'intégration de l'enfant adopté dans sa nouvelle famille et pour les liens qui doivent se tisser entre lui et ses parents adoptifs. Le développement des liens de sécurité et d'affection est indispensable pour l'épanouissement de l'enfant et ceci prend évidemment un temps important. Ce délai est particulièrement réduit, et il est même équivalent à zéro lorsque l'enfant a plus de huit ans.

Or, en matière d'adoption internationale, il arrive régulièrement que l'enfant qui est adopté ait plus de huit ans.

Au niveau budgétaire, puisqu'il s'agit toujours du nœud et de l'argument invoqué, le congé d'adoption ne représente en effet qu'une infime partie du budget qui est dévolu au congé de maternité. C'est la réalité aujourd'hui, mais si l'on réalise une projection afin de savoir ce que coûterait une assimilation du congé d'adoption au congé de maternité, en se basant uniquement sur les adoptions internationales, pour vous

donner un exemple, cela donne ceci. Pour presque 127 000 naissances par an en Belgique, on assiste à un peu plus de 200 adoptions internationales par an. Cette assimilation représenterait donc 0,16 % d'augmentation du budget. Un euro est un euro, certes, mais il s'agit ici d'un montant très faible.

Il est d'autant plus intéressant de se pencher sur ce sujet, y compris sur son volet budgétaire, car l'on sait que lorsque la période d'arrivée de cet enfant a été très courte, comme le permet aujourd'hui la législation, cela crée parfois des difficultés dans un second temps. Bénéficier d'un congé d'adoption plus important éviterait, me semble-t-il, dans un certain nombre de cas, de recourir dans un deuxième temps à d'autres types de congé, y compris à des congés de maladie. L'opération serait alors relativement neutre budgétairement.

Je pense que ceci pourrait être porté non seulement par vous-même mais par les partenaires sociaux également, du côté des syndicats ou des employeurs. Il y va aussi de leur intérêt, pour éviter la répétition de congés successifs dans un deuxième temps. Par ailleurs, sur le plan qualitatif, il y a évidemment une plus-value, non seulement pour les enfants, mais aussi pour les parents.

Monsieur le ministre, je reviens vers vous, après m'être adressée à Mme la ministre De Block. Par rapport à cela, comptez-vous agir activement en réponse à la demande légitime de ces familles d'allonger le congé d'adoption dans l'intérêt supérieur de ces enfants? J'avais déjà, depuis plusieurs législatures, déposé un texte en la matière. On pourrait très bien imaginer avancer ensemble, majorité et opposition, en lien avec le gouvernement, de manière positive. Au sein du gouvernement, avez-vous déjà eu des contacts avec la ministre De Block? Qu'en est-il? Je vous remercie.

13.02 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ook ik had mij in eerste instantie gericht tot mevrouw De Block, aangezien ik meende dat dit onder Sociale Zaken viel. Zij heeft ons echter naar u doorverwezen. Vandaar dat ik u de vraag stel.

Enerzijds zijn er de wetsvoorstellen die door zowel mevrouw Fonck als mijzelf zijn ingediend. In het verleden hebben we die ook samen ingediend. Intussen is er ook het collectief "Moederschapsverlof voor iedereen". Zij vragen ook aandacht voor hun eigen situatie, de situatie van adoptieouders, die nu geconfronteerd worden met soms helemaal geen adoptieverlof terwijl het moederschapsverlof minstens 15 weken bedraagt. Het is misschien onlogisch dat er vandaag in het adoptieverlof grote verschillen bestaan. Voor kinderen onder drie jaar kan men zes weken opnemen, voor kinderen tussen drie en acht is het vier weken en voor kinderen ouder dan acht jaar is er niets meer. Alsof men met een kind van acht jaar plots geen hechting meer moet hebben, alsof men plots geen dagen verlof meer nodig heeft om allerlei zaken, ook administratief, in orde te brengen. Dat staat los van het feit dat men moet spreken van de onthaalperiode.

Hebt u plannen met betrekking tot de aanpassing van het adoptieverlof? Kan dat geharmoniseerd worden, zodat het voor iedereen gelijk is? Wij hebben zelf een wetsvoorstel om dat op zijn minst voor iedereen op zes weken te brengen, wat vandaag geldt voor kinderen tot drie jaar. Budgettair zou dat bovendien geen grote meerkost betekenen. De laatste cijfers waarover ik beschik dateren van 2011. Ze geven aan dat het gaat om nog geen miljoen euro op een bedrag van 607 miljoen euro aan uitgaven in het kader van de thematische verloven. Ik meen dus dat dit een zeer gerechtvaardigde vraag is. Het gaat niet over een zeer grote groep, maar die kleine groep heeft evengoed recht op een soort ouderschapsverlof, misschien zelfs nog meer dan de anderen. Ouders zijn ouders, maar ik vind het belangrijk dat ook zij dit recht kunnen doen gelden.

Mijn tweede vraag gaat over het pleegzorgverlof. Ook daar rijst een probleem. U bent minister-president van Vlaanderen geweest en u weet dus dat het bijzonder moeilijk is om voldoende pleegouders te vinden. Het is een vorm van zorg die wij als maatschappij enorm waarderen. Mensen zetten zich in voor de zorg om anderen, kinderen en volwassenen. Het gaat soms immers ook om de opvang van meerderjarige gehandicapten. Men kan dit dus niet genoeg waarderen.

Wanneer het erop aankomt die mensen ook te waarderen in de vorm van een beetje verlof, zien we dat dit nu vastligt op maximaal zes werkdagen. Dat geldt dan bovendien voor slechts een van de pleegouders, niet voor beiden. Wanneer men een pleegkind opneemt is het uiteraard goed dat beide ouders kunnen instaan voor het onthaal. Meer nog, vaak is dat zelfs een noodzaak. Als zij door de jeugdrechtbank worden opgeroepen, dan worden heel vaak beide pleegouders samen opgeroepen en niet een van hen.

Die zes dagen is dus eigenlijk een peulenschil. Ik zou willen vragen dat die zes dagen op zijn minst aan

beide pleegouders worden gegeven en dat wij op die manier symbolisch onze steun uitdrukken ten aanzien van die groep van pleegouders.

13.03 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega Lanjri, collega Fonck, ik kan vrij kort zijn. Ik ben het ermee eens dat het adoptieverlof en het pleegzorgverlof belangrijke elementen zijn voor de integratie van het kind in het gezin en de opbouw van een band met de ouders. Ik sta dan ook positief tegenover een uitbreiding van de duur en een aanpassing van de modaliteiten van beide verloven en ik zal onderzoeken in welke mate dit kan gerealiseerd worden.

Je suis donc positif et je vais examiner dans quelle mesure ceci est réalisable.

Momenteel heb ik hiertoe nog geen vraag ontvangen, maar met betrekking tot het adoptieverlof zal ik hierover overleg plegen met mijn collega van Sociale Zaken en ook met de andere collega's in de federale regering.

13.04 **Catherine Fonck** (cdH): Monsieur le ministre, vous recevrez tout notre soutien.

Une réponse courte peut contenir beaucoup plus d'informations et être plus claire qu'une longue. C'est la première fois que j'entends une réponse claire et forte exprimant la volonté d'allonger la durée du congé d'adoption. Je m'en réjouis.

Vous n'avez pas donné de timing, mais, vous connaissant, je sais que je peux compter sur vous pour que cette extension ait lieu dans l'année à venir.

Le **président**: L'espoir fait vivre!

13.05 **Catherine Fonck** (cdH): En tout cas, je serai derrière vous et j'espère que nous pourrons avancer.

13.06 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de minister, ik ben ook heel tevreden met uw antwoord. Het gaat om een zeer beperkte groep, maar daarom niet minder belangrijk. Hiermee wil men aan mensen het signaal geven dat zij het recht hebben om een band op te bouwen met hun kinderen, hun adoptiekinderen of hun pleegkinderen, en dat onze samenleving dat waardeert.

Ik ben blij dat u dit wilt opnemen en dat u hierover met uw collega's in de regering zult overleggen. De sociale partners geven hierover ook een advies.

Dit is een zeer beperkte maatregel die toch wel een effect op het terrein heeft. Ik dank u daarvoor. Ik kijk uit naar uw initiatief. Wij hebben zelf ook al een initiatief genomen. Het initiatief kan ook door het Parlement worden genomen. Ik denk dat meerderheid en oppositie elkaar in dezen zelfs zouden kunnen vinden.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

14 **Question de Mme Catherine Fonck au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la reconnaissance des aidants proches" (n° 1635)**

14 **Vraag van mevrouw Catherine Fonck aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de erkenning van de mantelzorgers" (nr. 1635)**

14.01 **Catherine Fonck** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'espère aussi avoir une réponse positive pour ce deuxième dossier. Si tel est le cas, je reviendrai tout le temps. Je viendrai avec ma grande liste de courses!

J'ai également interrogé la ministre des Affaires sociales sur ce dossier relatif à la reconnaissance des aidants proches qui m'a renvoyée vers vous.

Une première étape a été franchie avec l'adoption de la loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche aidant une personne en situation de grande dépendance. Cette loi définit l'aidant proche comme "la personne qui apporte une aide et un soutien continu ou réguliers à la personne aidée", la personne aidée étant celle qui est reconnue en situation de grande dépendance. Cette loi fixe également les

conditions qui doivent être remplies pour être reconnu comme aidant proche. Cette loi doit encore faire l'objet d'arrêtés royaux. La ministre De Block s'est engagée à avancer. J'espère qu'elle le fera vite.

Ceci étant, ce n'est pas cette loi ni ces arrêtés royaux qui apporteront des réponses concrètes à la situation de ces personnes et à leur quotidien. Au-delà de la reconnaissance théorique des aidants proches, il faut pouvoir venir en appui en instaurant, par exemple, un congé thématique spécifique pour les aidants proches, assimilé au niveau de la pension, en déterminant l'accès aux droits sociaux pour les aidants proches en matière de soins de santé et d'indemnité et de chômage et en améliorant la prise en considération de la charge de la dépendance au niveau fiscal.

Je viens aujourd'hui vers vous car, malgré les déclarations, certaines mesures prises par le gouvernement vont directement à l'encontre du soutien aux aidants proches. En effet, ceux-ci faisaient régulièrement appel tant aux crédits-temps non motivés qu'aux allocations de garantie de revenus. Je prends ici l'exemple de ceux, souvent des femmes, ayant un enfant lourdement handicapé ou prenant en charge un aîné fortement dépendant, qui continuaient à s'investir professionnellement à temps partiel et qui bénéficiaient de cette allocation de garantie de revenus qui leur permettait de consacrer du temps aux personnes aidées. La diminution de l'allocation de garantie de revenus, divisée par 2 pour les cohabitants et divisée par 4 après deux ans pour les cohabitants, rend la situation interpellante et met à mal la situation de ces aidants proches qui, au niveau professionnel, risquent d'être dégoûtés d'assumer le tout.

La ministre des Affaires sociales m'a répondu qu'il fallait que je vous consulte, ce dossier devant être analysé avec les partenaires sociaux. C'est bien normal. Ce dossier devra être abordé quand les partenaires sociaux se pencheront sur le nouveau modèle de carrière avec tous ses enjeux, ses possibilités et sa flexibilité du côté des travailleurs.

Monsieur le ministre, cette question des aidants proches a-t-elle déjà été évoquée dans le cadre des discussions avec les partenaires sociaux? Si tel n'est pas le cas, pourriez-vous mettre ce débat sur la table du Groupe des Dix ou d'une autre structure?

Ceci permettrait d'avoir des réponses à vos avancées rapidement. Avez-vous des contacts sur ce dossier avec les différents ministres compétents? Peut-on envisager d'avancer rapidement, compte tenu des mesures négatives prises actuellement en matière d'allocations garanties de revenus et de crédits-temps non motivés? De plus, on ne le regarde jamais que par la lorgnette budgétaire, mais il faudrait quand même reconnaître l'impact budgétaire positif que ces aidants proches apportent au niveau de l'État en général.

Les économies qu'ils apportent en termes d'investissement auprès de ces enfants ou adultes lourdement handicapés ou qui souffrent d'autres affections, notamment au niveau médical, est très important pour le budget de l'État. Il est nécessaire de mettre ces différents éléments dans la balance et de ne pas rejeter d'office les propositions qui sont faites uniquement sur des éléments budgétaires.

14.02 Kris Peeters, ministre: Chère collègue, j'ai déjà signalé que, vendredi prochain, j'aurai une réunion avec Mme Milquet concernant de nombreux éléments, dont la problématique que vous avez mentionnée. J'espère que nous nous acheminons dans la bonne direction pour trouver une solution.

La loi du 12 mai 2014 relative à la reconnaissance de l'aidant proche aidant une personne en situation de grande dépendance est une étape fondamentale dans la reconnaissance sociale de l'importance de l'aide et du soutien permanent qu'apportent au quotidien toutes ces personnes agissant dans l'ombre de celles qui sont en situation de dépendance.

La haute symbolique de cette reconnaissance par le législateur témoigne de ce rôle essentiel des aidants proches dans notre société. Je trouverai, madame Fonck, des solutions à cette problématique et dans la suite de cette loi, des adaptations à notre régime de sécurité sociale devront se faire dans une large concertation. Il conviendra en effet de tenir compte des situations spécifiques auxquelles sont confrontés les aidants proches. C'est le plus important, selon moi, parmi d'autres éléments. Nous en sommes conscients. Je dialoguerai tant avec Mme Milquet qu'avec d'autres ministres à plusieurs niveaux. Je suis convaincu que l'on doit adapter la loi du 12 mai 2014 et lors de cette discussion, il importera de tenir compte des situations spécifiques auxquelles les aidants proches sont confrontés.

14.03 Catherine Fonck (cdH): La loi du 12 mai constitue évidemment un pas important, mais on ne peut se satisfaire de cette reconnaissance.

Je ne comprends pas pourquoi vous évoquez Mme Milquet, ce n'est pas elle qui dispose des leviers. Elle n'est pas ministre-présidente, que je sache. Plusieurs ministres fédéraux sont concernés, ainsi que plusieurs ministres au niveau des entités fédérées.

Des problèmes peuvent être résolus ici concernant les régimes de sécurité sociale. Si chaque ministre pouvait apporter des réponses concrètes à son niveau de pouvoir et que nous pouvions réunir l'ensemble des ministres concernés, tous niveaux de pouvoir confondus, des avancées pourraient être réalisées.

Je propose de venir à votre rencontre avec l'association des aidants proches et prendre un peu de votre temps. Cela pourrait vous éclairer si vous avez des doutes quant à certaines réalités. Cela vous permettrait aussi de discuter avec les membres de l'association de réponses concrètes à apporter.

Merci pour votre ouverture. Manifestement, vous êtes conscient de cette réalité et de l'importance de ce dossier.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

15 Vraag van mevrouw Meryame Kitir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de beschikbaarheid in het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag" (nr. 1642)

15 Question de Mme Meryame Kitir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la disponibilité des travailleurs dans le cadre du régime de chômage avec complément d'entreprise" (n° 1642)

15.01 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de minister, op 11 december 2014 vestigde ik in de plenaire vergadering uw aandacht op de problematiek betreffende de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt voor personen die onder het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag vallen. Door de publicatie van het KB ter zake in het *Belgisch Staatsblad* op 30 december 2014 zijn er nieuwe regels van kracht. U hebt vorig jaar begrip getoond voor de problemen die als gevolg daarvan zijn gerezen en beloofd op zoek te gaan naar een oplossing. Ik heb via allerlei kanalen vernomen dat er al verschillende overlegmomenten zijn geweest.

Mijnheer de minister, hoever staat het met het overleg tussen uw beleidsniveau en dat van minister Muyters? Gaat het om een overleg tussen de beheerraad van de RVA en de VDAB of om een overleg in de Groep van Tien? Wat is het resultaat van dat overleg?

15.02 Minister Kris Peeters: Collega Kitir, u bent zeer vertrouwd met de situatie. Ongeveer 660 ex-werknemers van Ford Genk ouder dan 58 jaar hebben gekozen voor het SWT en niet voor inschrijving in de tewerkstellingscel. Zij hebben hierdoor te kennen gegeven dat ze niet langer beschikbaar wensen te zijn voor de arbeidsmarkt. Met uitvoering van het regeerakkoord om werknemers langer aan het werk te houden, bepaalt het KB van 30 december 2014 dat alle werklozen en SWT-ers opnieuw beschikbaar dienen te zijn, zowel actief als passief, voor de arbeidsmarkt tot hun 65 jaar.

Op die regel werd een uitzondering gemaakt voor de werklozen en de SWT-ers die op 1 januari 2015 60 jaar of ouder zijn. Zij hoeven niet beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt. Voor SWT-ers die op 1 januari 2015 de leeftijd van 60 jaar nog niet hebben bereikt, zoals SWT-ers van Ford Genk, geldt dus de beschikbaarheidsplicht.

U hebt daar al verschillende vragen over gesteld. Ik heb elke keer gezegd dat wij het probleem zouden aankaarten. U bent blijkbaar ook op de hoogte van het feit dat er verscheidene contacten hebben plaatsgevonden tussen de RVA en de VDAB. Wij hebben de kwestie van zeer nabij opgevolgd – we krijgen van de 660 betrokkenen ook heel wat e-mails – en zelf ook de nodige contacten gelegd. Gisteren heb ik zelf nog de laatste hand gelegd aan zo'n contact, omdat ik wist dat u vandaag deze vraag zou stellen.

In de Groep van Tien komen de kader-cao's inzake de koninklijke besluiten en mogelijk nog andere elementen aan bod. Wij hebben nu afgesproken dat zolang de Groep van Tien aan het overleggen is, de VDAB geen acties zal ondernemen ten opzichte van die groep personen.

In die zin kunnen wij hen geruststellen dat, zolang het interprofessioneel overleg loopt, er niet naar hun

actieve beschikbaarheid wordt gevraagd. Wij zullen zien wat het resultaat van het overleg van de Groep van Tien is om dan in de federale regering te kijken hoe we met het probleem omgaan.

Ik hoop dat er op die praktische manier toch al wat rust in de zaak kan komen. Dat is natuurlijk geen definitieve oplossing, maar het is even uitkijken wat de sociale partners in het overleg zelf mogelijk naar voren schuiven of welke initiatieven of voorstellen zij daaromtrent zelf zullen formuleren.

15.03 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

U begrijpt dat heel wat personen het gevoel hebben in een wurggreep te worden gehouden door de wijzigingen die nu werden doorgevoerd. Er vonden verschillende overlegmomenten plaats, maar niemand kreeg daar een officieel antwoord. Men wist niet waar men aan toe was. Zowel de RVA als de VDAB geeft tegenstrijdige signalen.

Ik ben blij dat u het probleem ernstig neemt en inspanningen levert om het sociaal overleg de kans te geven daarvoor een oplossing te vinden.

U weet echter dat het niet alleen om de werknemers van Ford Genk gaat. Heel wat SWT'ers die niet bij Ford Genk werken, worden ook getroffen door de wijziging van de maatregel. Zij hebben in dezelfde situatie verkeerd, maar krijgen misschien wat minder aandacht, omdat ze van een kleiner bedrijf komen.

Ik krijg dus nog graag een verduidelijking. Gaat het enkel over de werknemers van Ford Genk of trekt u de regeling open naar de SWT'ers in het algemeen?

15.04 Minister Kris Peeters: Het gaat over de werknemers van Ford Genk en de toeleveringsbedrijven.

Ik weet heel goed dat het probleem ruimer is, maar de werknemers van Ford Genk verkeren in een specifieke situatie. Zij konden immers kiezen tussen instappen in een tewerkstellingscel of in het SWT stappen. Zij hebben daarvoor een bedrag van 6 000 euro laten schieten.

Ik ben mij er zeer goed van bewust dat het probleem nog ruimer is, naast de mensen van Ford Genk. Ik heb echter in eerste instantie, gezien de specifieke situatie van Ford Genk, waar de mensen een keuze hebben gemaakt met financiële gevolgen, de beslissing voorlopig *on hold* gezet. Ik kan natuurlijk niet vooruitlopen op de discussie over de SWT'ers van andere bedrijven. Daarvoor wacht ik nog op voorstellen van de sociale partners en die moeten dan natuurlijk ook in de federale regering besproken worden.

15.05 Meryame Kitir (sp.a): Bedankt voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Vraag van mevrouw Zuhal Demir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de flankerende maatregelen voor de horeca" (nr. 1656)

16 Question de Mme Zuhal Demir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les mesures d'accompagnement pour l'horeca" (n° 1656)

16.01 Zuhal Demir (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het voorbije weekend bent u afgezakt naar het mooie Antwerpen om na te gaan hoe het er zit met de veiligheid. Ik las in de krant dat u op de Meir bent gaan shoppen en ik veronderstel dat u ook iets bent gaan drinken of dat u toch horeca hebt bezocht. U zult dan ook vernomen hebben dat de horeca met een bezorgdheid zit. Wij hebben dat gisteren ook gemerkt, want de sector heeft betoogd, niet alleen de werkgevers, maar ook het personeel.

Er is enige ongerustheid in de horecasector. De aanleiding is wel de invoering van de witte kassa in januari 2016, maar daarover heeft de horecasector meermaals gezegd dit niet te willen tegenwerken en zwartwerk te willen aanpakken. De voornaamste kreet betreft vooral hoe men ervoor kan zorgen personeel in een dergelijke arbeidsintensieve sector tewerk te stellen. Ik weet niet of uw collega, de heer Tommelein, voor zijn beurt heeft gesproken, maar blijkbaar werkt hij aan een reddingsplan voor de horeca. Hij stelt voor dat de werkgevers 25 % sociale lasten boven op het nettoloon zouden betalen, specifiek in de horecasector.

Dat zegt uw collega.

In het regeerakkoord staat er wel een marshallplan ingeschreven, specifiek voor de horecasector. Als minister van Werk kunt u ook de bezorgdheid in de horecasector wegnemen. Er staan heel wat maatregelen in het regeerakkoord die uiteraard moeten worden uitgevoerd. Ik denk bijvoorbeeld aan de korting op de arbeidskosten voor overuren, aan de hervorming van de Gelegenheidsarbeid, aan de administratieve vereenvoudiging inzake sociale documenten of aan de berekening van studentenarbeid in uren in plaats van in dagen. Een van de grote problemen is het presteren van overuren. Veel maatregelen uit het regeerakkoord komen grotendeels tegemoet aan de horecasector.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van deze maatregelen? Dit is een en-enverhaal. Het kan niet dat wij nu niets doen en de witte kassa invoeren, om daarna pas na te denken over de wijze waarop wij overuren zullen bekostigen en hoe wij moeten omgaan met Gelegenheidsarbeid.

Wij moeten dus eerst al deze maatregelen nemen, om vervolgens de invoering van die witte kassa in januari 2016 zo *smoothly* mogelijk te laten verlopen.

Ten eerste, wat is de stand van zaken van die maatregelen?

Ten tweede, werd wat uw collega Tommelein gisteren zei, besproken in de regering en werd daarover een overeenkomst bereikt?

16.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Demir, u kunt mijn collega Bart Tommelein zelf bevragen over wat hij heeft gezegd.

Ik hoop ook dat wij mekaar op een zaterdagvoormiddag eens winkelend in Antwerpen tegenkomen; dat is zeer aangenaam en ik doe dat regelmatig, misschien kom ik ook zaterdag aanstaande. Maar goed, dat was niet uw vraag. Ik ben zaterdag trouwens ook een kop koffie gaan drinken in een horecazaak in Antwerpen, er zijn er vele. Het is echt een aanrader voor degenen die niet zo vaak naar Antwerpen gaan om dat zeker eens te doen.

Vanaf 2016 moeten alle horecazaken die meer dan 10 % van hun omzet uit de verkoop van voeding halen, werken met de zogenaamde witte kassa. Die timing ligt reeds langer vast. De kassa zal ervoor zorgen dat zwartwerk in de horeca een halt wordt toegeroepen. In het verleden werden al maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat deze verwtitting kan worden gerealiseerd. Ik denk bijvoorbeeld aan de verlaging van de btw naar 12 % voor voeding of aan een extra lastenverlaging voor vijf vaste voltijdse werknemers.

De ervaring op het terrein is dat deze maatregelen niet volstonden. Daarom werd in het regeerakkoord, dat u zeer goed kent, een aantal bijkomende maatregelen opgenomen. Deze komen boven op de algemene maatregelen die de regering neemt om werk aantrekkelijker te maken. Denk maar aan de versterking van de lastenverlaging in 2016 en 2019 of aan de versterkte lastenverlaging voor de aanwerving van een eerste, tweede of derde werknemer. Uiteraard kunnen ook horecazaken van deze algemene maatregelen genieten.

Wij hebben ook overlegd met de collega's om een plan van aanpak voor de horeca op te stellen. Het uitgangspunt is dat de kassa er sowieso komt vanaf 2016, dit is onomkeerbaar. De regering bevestigt daarmee dat het haar menens is met de strijd tegen de sociale en fiscale fraude.

Uiteraard willen wij geen sociaal bloedbad aanrichten en dus bestuderen wij hoe wij de horeca het beste kunnen ondersteunen. U hebt zelf een aantal maatregelen aangehaald die in het regeerakkoord zijn opgesomd, namelijk de versoepeling van de Gelegenheidsarbeid, de mogelijkheid om naast een andere job op een aantrekkelijke manier in de horeca bij te verdienen of de toename van het aantal fiscaal aantrekkelijke overuren tot 250 uur per jaar.

Het is zeer belangrijk om ervoor te zorgen – ik heb mij daarover gisteren ook in die zin uitgesproken – dat deze maatregelen worden uitgewerkt en van kracht worden, zodat die witte kassa op 1 januari 2016 kan worden veralgemeend. Ik heb dat ook gezegd tijdens de regeringsonderhandelingen, waarbij u aanwezig was. Wij zullen daar alles voor doen.

Ik vind dat wij eerst dat moeten uitvoeren, alvorens te bekijken of wij nog bijkomende maatregelen moeten treffen die niet in het regeerakkoord staan. Dat is echter een discussie die in de regering moet gebeuren en

iedereen moet het daarmee eens zijn. Over de bijkomende maatregelen die niet in het regeerakkoord staan moeten alle partners die rond de rafel zitten het eens zijn.

Ik voer uit wat is overeengekomen en wat in het regeerakkoord staat. Ik zal er alles aan doen, u zult mij daarbij zeker steunen, om dat dit jaar nog rond te krijgen, zodat de horecasector vanaf 2016 die maatregelen kan aanwenden.

16.03 Zuhai Demir (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Als ik het goed begrijp heeft de heer Tommelein een beetje voor zijn beurt gesproken, want wat hij voorstelt staat niet in het regeerakkoord.

Zoals u zegt, *first things first*. Er staat een marshallplan voor de horeca in het regeerakkoord. U hebt die maatregelen nog eens opgesomd. Wij moeten dit de komende maanden uitvoeren, zodat alles op 1 januari 2016 vlot kan verlopen. Bijkomende maatregelen, zoals deze die de heer Tommelein gisteren in de pers heeft aangekondigd, moeten door de regering worden besproken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

17 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het zorgverlof voor stief- en pleegouders" (nr. 1672)

- mevrouw Kristien Van Vaerenbergh aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het zorgverlof voor pleegouders" (nr. 1729)

17 Questions jointes de

- Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le congé pour soins pour les beaux-parents et les parents d'accueil" (n° 1672)

- Mme Kristien Van Vaerenbergh au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le congé pour soins pour les parents d'accueil" (n° 1729)

17.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb een vraag over tijdskrediet voor stief- en pleegouders. In de regering is afgesproken om aan het ongemotiveerd tijdskrediet geen uitkering meer te koppelen en het niet meer te laten meetellen voor het pensioen. Als mensen dat willen opnemen zonder er een vergoeding voor te krijgen, kunnen ze dat. Er is gekozen voor een uitbreiding van het tijdskrediet voor de zorg voor kinderen en zieke of gehandicapte familieleden. Dat is op zich positief.

Pleegouders gebruikten het ongemotiveerd tijdskrediet dat tot 31 december 2014 bestond, vaak als manier om te kunnen zorgen voor hun pleegkinderen. Dat was de enige mogelijkheid. Dat verlof is er nu niet meer.

Op welke alternatieven kunnen de pleegouders nog een beroep doen? Komen er eventueel nieuwe mogelijkheden? Is het een optie om voor deze doelgroep de toegang tot het ouderschapsverlof mogelijk te maken, mits enkele restricties om misbruik tegen te gaan?

In onze samenleving zijn er verschillende vormen van gezinnen. Naast het klassieke gezin zijn er heel wat hetero- en homokoppels met of zonder kinderen en nieuw samengestelde gezinnen waarbij een of beide partners kinderen hebben uit een eerdere relatie of relaties. Het kan soms complex worden. Men kan eigen kinderen hebben, kinderen van de partner of pleegkinderen.

Is er voor die gezinnen toegang tot zorgverlof of tijdskrediet?

Is het voor een stiefmoeder of –vader, hoewel die niet de wettelijke ouder is, mogelijk om zorgverlof op te nemen?

Uiteraard heb ik er begrip voor dat een en ander heel duidelijk moet vastgelegd worden om dubbel gebruik en misbruik te vermijden. Ik wil absoluut niet dat ingeval een kind bij mama en papa opgroeit het ouderschapsverlof beperkt blijft tot 4 maanden, terwijl dat dubbel zoveel zou zijn ingeval een kind een stiefpapa en een echte papa heeft. Die elementen moeten worden onderzocht. Moet het zorgverlof ook niet worden uitgebreid tot bijvoorbeeld de stiefmoeder die de zorg verleent, omdat de biologische moeder

overleden is dan wel het verlof niet opneemt?

17.02 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Mijnheer de minister, er bestaat voorsnog geen statuut voor de pleegouders, ook al is dat een belangrijk en actueel probleem.

Wij hebben ter zake een wetsvoorstel ingediend, dat hopelijk binnenkort in de commissie voor de Justitie behandeld zal worden. Er is niet alleen de kwestie van het juridisch statuut. Het ontbreekt pleegouders aan enige echte verlofregeling. Wel kunnen zij een beroep doen op een soort zorgverlof, maar dat dient om de meer administratieve zaken te regelen. Ook hierover hebben wij een wetsvoorstel opgesteld, dat binnenkort in de Kamer zal worden ingediend.

Doordat er nog geen wettelijke regeling is, maakten pleegouders in het verleden vaak gebruik van het ongemotiveerd tijdskrediet om zelf een soort pleegouderverlof te creëren. Recentelijk zijn er echter enkele wijzigingen aangebracht aan het ongemotiveerd tijdskrediet, waardoor pleegouders uit de boot dreigen te vallen. Het is nochtans belangrijk dat een en ander goed geregeld wordt, daar hun functie maatschappelijk zeer belangrijk is.

Mijnheer de minister, plant u flankerende maatregelen voor pleegouders die voor de kinderen ongemotiveerd tijdskrediet nemen? Of gelden de nieuwe regels voor het ongemotiveerd tijdskrediet ook onverminderd voor hen?

Welke mogelijkheden ziet u? Kunt u geen overgangsmaatregel nemen tot er een wettelijke regeling is, onder andere in verband met zorgverlof voor pleegouders?

17.03 Minister Kris Peeters: Pleegouders die tewerkgesteld zijn met een arbeidsovereenkomst, hebben recht op een jaarlijks pleegzorgverlof van zes dagen, wat hun toelaat om pleegzorg te verstrekken en de formaliteiten te vervullen die verbonden zijn aan de pleegzorg.

Zoals eerder geantwoord, zal ik onderzoeken in welke mate het verlof kan worden uitgebreid. Daarnaast kunnen de pleegouders nog steeds gebruikmaken van het recht op ongemotiveerd tijdskrediet. Aan dat recht is echter geen recht op een uitkering meer verbonden.

Ik heb de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg de opdracht gegeven om een analisenota op te maken waarin onderzocht wordt op welke wijze het recht op ouderschapsverlof ook zou kunnen gelden voor een pleegkind of een kind waarvan men niet de wettelijke ouder is. Op basis van die nota zal ik onderzoeken in welke mate een uitbreiding van het ouderschapsverlof mogelijk is.

Het wetsontwerp dat door de minister van Justitie voorbereid wordt, betreft het burgerrechtelijk statuut van de pleegouders.

17.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, uw antwoord komt grotendeels tegemoet aan de vraag, tenminste als het ongemotiveerd tijdskrediet, dat wordt afgeschaft, kan worden vervangen door ouderschapsverlof. Ik geef wel toe dat het ouderschapsverlof dan natuurlijk slechts vier maanden bedraagt, terwijl het ongemotiveerd tijdskrediet voor een jaar gold. Eventueel moet dat aspect toch bekeken worden. Het zou echter goed zijn als pleegouders eveneens recht krijgen op ouderschapsverlof.

Ik meen uit uw antwoord te kunnen opmaken dat de analyse ook betrekking heeft op andere ouders, zoals stiefouders. Er zal bekeken worden of zij ook recht kunnen hebben op ouderschapsverlof. Dat was ook mijn vraag. Ik ben u dus heel dankbaar voor uw antwoord. Ik kijk uit naar het resultaat en ik zal u binnenkort opnieuw een vraag stellen om te kijken wat u kunt doen na de analyse van de nota van de FOD.

17.05 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Dank u voor het antwoord. Ik kijk uit naar de analyse.

Ons wetsvoorstel gaat ook in die richting. Het wordt eerstdaags in overweging genomen. Ik zal de andere fracties uitnodigen om het mee te tekenen of te ondersteunen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

18 Vraag van mevrouw Zuhail Demir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en

Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de invulling van de welvaartsenveloppe" (nr. 1706)

18 Question de Mme Zuhal Demir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'affectation de l'enveloppe bien-être" (n° 1706)

18.01 Zuhal Demir (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de regering heeft beslist om de welvaartsenveloppe voor 100 % in te vullen. Dat is goed nieuws. Ten tijde van de regering-Di Rupo was het 60 %. De vraag is natuurlijk waaraan het geld zal worden besteed.

Ik meen dat wij absoluut moeten vermijden dat wij nieuwe werkloosheidsvallen organiseren. Voorts is het belangrijk om het geld in te zetten voor de groep mensen met het hoogste armoederisico, zoals de mensen met een laag pensioen, de mensen met een leefloon en personen met een handicap die een inkomensvervangende uitkering krijgen.

Wij moeten alles in het werk stellen, zoals dat in het regeerakkoord staat, om de sociale uitkeringen tot de Europese armoedegrens te brengen. In het verleden heeft men dat altijd gezegd, maar nooit gedaan. U bent samen met uw partij het sociale gelaat van deze regering en ik hoop dat hiervan eindelijk werk zal worden gemaakt.

Hoe zal de regering ervoor zorgen dat de laagste sociale uitkeringen tot de Europese armoedegrens worden opgetrokken en dat de werkloosheidsval niet toeneemt? Nog belangrijk is de vraag of de sociale partners op dezelfde lijn zitten?

18.02 Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik breng eerst in herinnering dat de regering een welvaartsenveloppe heeft vrijgemaakt, meer dan de vorige regering, van 319,5 miljoen euro in 2015 en 627,2 miljoen euro in 2016. Het budget voor de armoedebestrijding en het welvaartsvast maken van de sociale uitkeringen werd door de regering dus uitgebreid ten opzichte van de initiële begroting.

Conform het regeerakkoord zullen deze middelen prioritair worden aangewend om de minimum sociaalezekerheidsuitkeringen en socialebijstandsuitkeringen geleidelijk op te trekken tot de Europese armoedegrens. De komende drie welvaartsenvolpen kunnen hiervoor prioritair worden ingezet.

Ik heb u de tekst gegeven die op 15 januari aan de sociale partners is meegegeven en waarin expliciet naar het regeerakkoord wordt verwezen. Daarin staat ook dat rekening moet worden gehouden met het armoederisico van elke sociale uitkering.

Ik wil nog even meegeven, al weet u dat wellicht ook, dat op basis van studies van in eerste instantie de Studiecommissie voor de Vergrijzing, het armoederisico bij gepensioneerden in het algemeen 20 % bedraagt tegenover 14,4 % bij de rest van de bevolking. Voor de werkloosheid bedraagt het risico op basis van de cijfers van het Steunpunt WSE maar liefst 46 %. Het leefloon voor twee samenwonenden ligt 33,7 % onder de Europese armoededrempel.

Wij hebben in het document van 15 januari 2015 ook meegegeven dat men heel voorzichtig moet zijn met en dus veel aandacht moet hebben voor de inactiviteitsvallen en de werkloosheidsvallen. Zij moeten worden vermeden. Aan de hand van die elementen, die in het document van 15 januari 2015 ook zijn opgenomen, hebben wij aan de sociale partners gevraagd de enveloppe van 319 miljoen euro en 627 miljoen euro op een oordeelkundige en rechtvaardige manier te verdelen op basis van de elementen die ook in het regeerakkoord zijn opgenomen.

De vraag is of hen dat zal lukken. Dat weet ik dus niet. Zij zitten nu samen en ik kan niet vooruitlopen op het resultaat van hun onderhandelingen. Wij hebben de krijtlijnen voor deze regering wel duidelijk meegegeven. Ik heb er veel vertrouwen in dat zij met heel veel zorgvuldigheid over de kwestie zullen onderhandelen.

18.03 Zuhal Demir (N-VA): Mijnheer de minister, de cijfers over het armoederisico, die u daarstraks hebt medegedeeld, bedragen bijvoorbeeld bij de werkloosheidsuitkeringen 46 %. Een werkloze valt na een bepaalde periode op een minimumbedrag terug, aangezien de werkloosheidsuitkeringen door de vorige regering degressief zijn gemaakt, wat voor mij een goede maatregel was. Wanneer iemand na een bepaald aantal jaren, bijvoorbeeld na vijf of tien jaar, naar een minimumuitkering afdaalt, moet de betrokkene vooral werk zoeken.

Ik spreek nu namens mijn fractie. Ik ben van mening — ik hoop dat u dit ook aan de sociale partners hebt uiteengezet — dat het geenszins de bedoeling is de welvaartsenveloppe aan de werkloosheidsuitkeringen te besteden. De prioriteit moet naar de lage pensioenen gaan. Dat gaat immers om mensen die aan het systeem hebben bijgedragen, die jaren na elkaar effectief hebben gewerkt en die sociale bijdragen aan de sociale zekerheid hebben betaald. Zij krijgen nu een laag pensioen, dat drastisch omhoog moet. De tweede prioriteit is het leefloon en de derde prioriteit gaat naar personen met een handicap.

Dat zijn uiteraard personen die niet kunnen werken. De welvaartsenveloppe dient echter niet voor personen die wel kunnen werken, en dan heb ik het specifiek over die werkloosheidsuitkeringen. Voor die groep moeten er andere maatregelen worden genomen, anders wordt dat nefast voor de werkloosheidsvallen. Dan zal het verschil tussen gaan werken en een werkloosheidsuitkering kleiner worden. Daarvoor dient de welvaartsenveloppe niet.

Ik hoop dat u die boodschap heel duidelijk hebt meegegeven aan de sociale partners.

18.04 Minister **Kris Peeters**: De boodschap die wij aan de Groep van Tien hebben meegegeven, staat in het document van 15 januari, niet meer, niet minder. Wij zullen zien wat daarvan komt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

19 **Vraag van mevrouw Zuhail Demir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de loonnorm" (nr. 1707)**

19 **Question de Mme Zuhail Demir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la norme salariale" (n° 1707)**

19.01 **Zuhail Demir (N-VA)**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb daarstraks verwezen naar de cijfers van Eurostat, die zeggen dat wij nog steeds een loonkostenhandicap hebben. Een werknemer die een uur werkt in de private sector in België kost de werkgever 41 euro. In Nederland, Frankrijk en Duitsland is dat 8 euro minder. Wij hebben dus nog steeds een loonkostenhandicap tegenover onze buurlanden van 16 %. Over de cijfers kan gediscussieerd worden, maar die loonkostenhandicap bestaat, punt. Dat is het grote probleem van de tewerkstelling in België. Ik hoor een aantal hoeraberichten van de vakbonden, want volgens hen is het probleem hocus pocus opgelost in 2014.

Mijnheer de minister, hoe gaat u de loonkostenhandicap, die er nog is, wegwerken?

Hoe zult u het engagement in het regeerakkoord voor een aangehouden loonmatiging in 2015 en 2016, tot wanneer onze competitiviteit hersteld is, wat nog niet het geval is, realiseren?

19.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, ook hier is men volop aan het onderhandelen en ik ga ervan uit dat die onderhandelaren ook hun gsm bij de hand hebben, zodat zij berichten die verschijnen van zeer nabij kunnen volgen.

Eerst wil ik iets zeggen over de methodologie. Eurostat gaat uit van absolute verschillen in uurloonkosten, terwijl de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven uitgaat van de evolutie van de uurloonkosten sinds 1996 ten opzichte van een gewogen gemiddelde van diezelfde evolutie bij de buurlanden. Bij ander onderzoek wordt eerder de ULC, de *unit labour cost*, in beeld gebracht, dit zijn de loonkosten per geproduceerde eenheid. Het voordeel van dergelijke methode is dat men dan ook de productiviteitsverschillen mee in rekening neemt. Door alleen de uurloonkosten te nemen, verdwijnt dat element. Er wordt dus veel met cijfers gegoocheld, met percentages, maar men moet steeds goed in de gaten houden wat de basis is en hoe een en ander berekend is.

Volgens het rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven van december 2014 is de loonkostenhandicap sinds 1996 nog 2,9 %. Daarbij mag niet vergeten worden dat een aantal loonsubsidies die in ons land zwaarder doorwegen dan in de buurlanden, vooralsnog niet in aanmerking worden genomen voor de berekening van die handicap. De regering heeft zich in het regeerakkoord geëngageerd dat bij de herziening van de wet van 1996 via een in de Ministerraad overlegd KB te herzien.

Overigens bestaan er ook grote sectorale verschillen in de loonkostencompetitiviteit, zoals het rapport van de expertengroep concurrentievermogen en werkgelegenheid van juli 2013 ook heeft aangetoond.

Overigens werden ook andere opmerkelijke vaststellingen in dat rapport gedaan, zoals het logische maar weinig vermelde feit dat de stijging van het aantal laagbetaalde jobs de competitiviteit verbetert, terwijl de stijging van het aantal goedbetaalde jobs de competitiviteit net verslechtert.

Ik neem aan dat iedereen een situatie van volledige tewerkstelling met hoogbetaalde jobs verkiest boven een situatie van onvolledige tewerkstelling met laagbetaalde jobs, zelfs al is de uurloonkostencompetitiviteit in het tweede geval beter.

Het past dus ook om in dit kader de nodige nuances aan te brengen en het debat hygiënisch te voeren wanneer men zich verder buigt over al dat cijfermateriaal.

Los van dit cijferdebat denk ik dat niemand ontkent dat er in ons land een competitiviteitsprobleem is. Het heeft lang geduurd vooraleer iedereen dat inzag, maar godzijdank zijn we nu zover. Ik neem aan dat u geen cijferdebat op gang wil brengen, maar eerder de politieke vraag wil stellen hoe de uitvoering van het regeerakkoord een verbetering van de competitiviteit dichterbij kan brengen.

De wet van 1996 biedt in ieder geval het wettelijk kader waarbinnen de lopende loononderhandelingen moeten worden gevoerd. De regering heeft aan de sociale partners duidelijk gemaakt dat de resterende loonkostenhandicap op korte termijn moet weggewerkt worden. Dat vindt u ook in het document van 15 januari. Zoals u weet, vermeldt het regeerakkoord drie instrumenten om de loonkostenhandicap te verminderen. Dat zijn de indexsprong, een verdere matiging van de lonen en de versterking van de bijdrageverminderingen. Daarbij moeten we opmerken dat deze bijdrageverminderingen volgens het regeerakkoord moeten uitmonden in een evenredige daling van de loonkostenhandicap. Zij kunnen dus niet dienen om extra marge te creëren. De indexsprong en de matigere loonevolutie dan in de buurlanden moeten er dus voor zorgen dat de handicap verdwijnt.

Ik ben van oordeel dat de kans gegrepen moet worden om de uurloonkostenhandicap ten opzichte van 1996 voor het einde van de legislatuur weg te werken, zoals ook in het regeerakkoord is bepaald. Als daarnaast nog een marge zou bestaan die het mogelijk maakt om een akkoord te sluiten en de koopkracht te versterken, dan ga ik mij daar nu niet over uitspreken. Daarover zitten de sociale partners nu bij elkaar. Als zij daarover een akkoord hebben, zullen we daar in de federale regering met de nodige wijsheid naar kijken.

Ik denk dat het belangrijk is om de competitiviteit op een voldoende omvattende manier te bekijken. Daarbij moeten wij in de eerste plaats vermijden dat er in de toekomst een nieuwe loonkostenhandicap zou ontstaan.

Naast de uurloonkosten kunnen daarbij ook bijvoorbeeld de productiviteit, de jobcreatie, de uiteenlopende sectorale problemen of de problematiek van de energiekosten aan bod komen. Ik denk dat iedereen weet dat we daarover een aantal duidelijke afspraken hebben gemaakt, bijvoorbeeld wat de energienorm betreft.

Wat mij vooral interesseert, is het herstel van de competitiviteit en de omzetting ervan in zoveel mogelijk en zo kwalitatief mogelijke jobs. Ik durf te hopen dat er een loonakkoord komt, waarin de loonkostenhandicap ten opzichte van 1996 heel duidelijk verder wordt weggewerkt.

Voor de manier waarop en de hoegrootheid is het even afwachten wat de Groep van Tien de volgende uren of dagen daaromtrent kan overeenkomen.

19.03 **Zuhal Demir** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik was niet van plan om een hele discussie te beginnen over cijfers. Ik denk dat het voor iedereen duidelijk is dat we een probleem hebben.

Dat probleem dateert niet van 1996, maar al van daarvoor. Dat wordt altijd vergeten. We hadden al een loonkostenhandicap vóór de wet van 1996.

Dat onze loonkosten de hoogste van heel Europa zijn, staat niet ter discussie. Wij moeten daar dus iets aan doen. Dat staat ook in het regeerakkoord.

Mijn vrees is echter dat de sociale partners, die niet zozeer begaan zijn met het algemeen belang, de afspraken die hierover in het regeerakkoord staan...

Ja, mijnheer Vansintjan, ik weet dat u het daarmee niet eens bent, maar ik spreek als Parlements lid. Ik meen dat er nog altijd vrijheid van meningsuiting is in de publieke ruimte, dus gelieve uw kritiek voor uzelf of voor het ACV te houden...

Een Parlements lid is aan het woord, niet mijnheer Vansintjan van het ACV...

19.04 Minister **Kris Peeters**: Doet u verder. Ik ben verantwoordelijk voor mijn kabinetschef. Ik zal meteen antwoorden. U hoeft hem niet te viseren. Dat is nergens voor nodig.

19.05 **Zuhal Demir** (N-VA): Mijnheer de minister, als hij iets zegt, denk ik dat ik als Parlements lid wel iets mag terugzeggen.

Wat mijn vrees en die van onze fractie is, is dat de afspraken in het regeerakkoord uitgehold dreigen te worden. Ik hoor ook wat de vakbonden in de kranten zeggen. Ik denk dat die vrees terecht is.

U bent minister van Werk, dus ik ga ervan uit dat u de vakbonden dan ook tot de orde roept en waakt over wat wij in het regeerakkoord zijn overeengekomen met betrekking tot de loonmatiging en de loonkostenhandicap.

Het gaat nu niet zozeer om het doen verdwijnen van de loonhandicap maar wel over het feit dat we uiteindelijk iets moeten gaan doen aan de loonkosten, zodat werkgevers opnieuw mensen kunnen gaan aanwerven. Ik dacht dat dit de bedoeling was van het regeerakkoord. Het is gewoon een vrees die ik heb. Ik hoop dat u erover waakt.

19.06 Minister **Kris Peeters**: Het is het volste recht van elk Parlements lid om een mening te hebben en die ook te uiten, zeker hier of op straat, mij om het even. Ik stel echter vast dat nu al twee keer wordt onderstreept dat de sociale partners niet het algemeen belang zouden nastreven. Ik ga ervan uit dat politieke partijen dat ook niet doen en dat er Parlements leden zijn die dat ook niet doen. Waarop u zich echter baseert om te zeggen dat de sociale partners die met kennis van zaken proberen akkoorden af te sluiten... Ik zou daar genuanceerder over spreken, maar het is uw volste recht om dat te doen.

Ten tweede, dat is een totaal verschillende visie. Een sociaal-economische hervorming zonder de sociale partners is voor u geen enkel probleem maar voor mij wel. Ik meen dat u zich daar vergist. Met respect, ik zit al langer in dit vak dan u en ik heb ook 18 jaar ervaring met de sociale partners. Het is dat wat mij brengt tot de standpunten die ik hier ook meegeef. Maar goed, het is uw standpunt, wat ik absoluut niet deel. Ik ga er ook van uit dat de sociale partners nu in grote wijsheid aan het onderhandelen zijn. Die wijsheid kan men niet afdoen zoals u dat doet, als zouden zij niet het algemeen belang nastreven enzovoort. Ik ken er nog een paar die ook het algemeen belang niet nastreven. Ik vind dat geen correct debat.

19.07 **Zuhal Demir** (N-VA): Dat is een bezorgdheid die ik heb. Ik spreek op basis van ervaringen met wat er tot nu toe altijd in het sociaal overleg is gebeurd. Waarom heeft het sociaal overleg in het verleden altijd zo goed gewerkt? Omdat de regeringen altijd met heel veel geld over de brug zijn gekomen. Denk maar aan de recente KB's inzake het brugpensioen. Dat kost geld en komt het algemeen belang niet ten goede. Het algemeen belang vereist dat we langer werken. Het kan niet dat sommige mensen wel langer moeten werken en andere niet.

Ten tweede, ik baseer mij gewoon op de cijfers van de loonkostenhandicap. Wie heeft er tot nu toe altijd onderhandeld over de lonen? Hoe komt het dat het zover is gekomen met de loonkostenhandicap?

Dat de loonkostenhandicap zo groot is, komt niet door de initiatieven die de regering of het Parlement heeft genomen, maar wel omdat men, uit respect voor het sociaal overleg, hen altijd heeft laten begaan, met alle gevolgen van dien. Nu verliezen we veel jobs. Bedrijven trekken weg. Bouwvakkers moeten concurreren met bouwvakkers uit het Oostblok en Portugal omdat het daar goedkoper is.

19.08 Minister **Kris Peeters**: (...)

19.09 **Zuhal Demir** (N-VA): Dat kan best zijn, maar ik spreek op basis van wat ik zie. Wij hebben een gigantisch probleem met de loonkostenhandicap. Mij gaat het niet om het nettoloon van de mensen. Er moet uiteindelijk iets gebeuren aan de loonkostenhandicap. Als we op deze manier voortdoen, dan hebben we morgen geen jobs meer.

19.10 Minister **Kris Peeters**: Het is een interessant debat, maar ik wil het afsluiten.

19.11 **Zuhail Demir** (N-VA): Het Parlement heeft het laatste woord.

19.12 Minister **Kris Peeters**: Er zitten werkgevers aan tafel in de Groep van Tien.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Le **président**: La question n° 1761 de M. Daerden est reportée à sa demande.

20 **Vraag van de heer Egbert Lachaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de overgangsregeling inzake opzeggingstermijnen in de wet op het eenheidsstatuut" (nr. 1760)**

20 **Question de M. Egbert Lachaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le régime transitoire en matière de délais de préavis repris dans la loi sur le statut unique" (n° 1760)**

20.01 **Egbert Lachaert** (Open Vld): Mijnheer de vicepremier, ondanks het onweersachtige weer zullen wij proberen de rust in huis te herstellen met een ietwat minder emotionele vraag over het eenheidsstatuut.

Met het eenheidsstatuut, dat na lange onderhandelingen in een driepartijenoverleg tussen de werkgeversfederatie, de vakbonden en de regering, in de vorige legislatuur tot stand kwam, werden eindelijk de bepalingen inzake de opzeggingstermijn en de carenzdag voor arbeiders en bedienden eengemaakt, met een uitzondering voor bepaalde sectoren.

Gelet op enkele vaststellingen rijst de vraag of een en ander wel in de goede richting evolueert. Ik heb het dan specifiek over de berekening van de opzeggingstermijn voor bedienden die vóór 31 december 2013 een beperkte anciënniteit opgebouwd hebben. Men klikt dat vast op die datum en vervolgens bouwt de bediende rechten op in het nieuwe eenheidsstatuut. Daar is echter een perfide aspect aan verbonden en dit is nooit de bedoeling geweest van de werkgevers. Iemand die één dag anciënniteit vóór 31 december 2013 heeft opgebouwd, heeft conform de oude regels waarin er voor bedienden een wettelijke minimale opzeggingstermijn van drie maanden was, onmiddellijk een startbasis van drie maanden opzeggingstermijn. Daarbovenop worden dan de weken in het eenheidsstatuut gerekend.

Recentelijk heeft iemand mij een voorbeeld gegeven van een indiensttreding op 15 juli 2013, een goed half jaar voor de inwerkingtreding van het eenheidsstatuut. Er werd dus een sokkel van drie maanden opgebouwd en nadien, na het ontslag op 19 januari 2015, kwamen daar acht weken bovenop. Zo kwam men tot een opzeggingstermijn van vijf maanden. Volgens de oude regels, vóór het eenheidsstatuut, zou die persoon maar recht hebben gehad op een opzeggingstermijn van drie maanden. Het was nochtans de bedoeling om de opzeggingstermijnen van bedienden ietwat naar beneden af te vlakken en die van arbeiders te verhogen, om elkaar in een redelijk midden tegemoet te komen.

Het is dus een disproportioneel verhaal voor het specifieke geval van bedienden met een beperkte anciënniteit vóór de inwerkingtreding van het eenheidsstatuut. Erkent u dat probleem? Erkent u dat dat niet de bedoeling was van de wetgever, noch van de partners, die het eenheidsstatuut onderhandelden? Zo ja, bent u een wetswijziging in dat verband genegen? Zo nee, waarom niet?

20.02 Minister **Kris Peeters**: De wet van 26 december 2013 voerde vanaf 1 januari 2014 een nieuwe regeling inzake de opzeggingstermijnen in, die nu dezelfde zijn voor arbeiders en bedienden. Hierdoor zullen beide statuten volledig worden geharmoniseerd.

Voor de arbeidsovereenkomsten die een aanvang namen voor 1 januari 2014 werd in een overgangsregeling voorzien die rekening houdt met de legitieme verwachtingen van de betrokken partijen. In die context is het inderdaad mogelijk dat bepaalde lagere bedienden een langere opzeggingstermijn krijgen dan die waarop zij recht zouden hebben bij toepassing van de vroegere regels.

Er moet evenwel op gewezen worden dat arbeiders in een vergelijkbare situatie eveneens een langere opzeggingstermijn zullen krijgen, en dat die een proportioneel veel grotere stijging vertoont dan onder de

vroegere regels. De overgangsregeling zal op termijn uitdoven. Dat is niet onbelangrijk. Zij maakt deel uit van het compromis dat hierover bereikt werd tussen de regering en de sociale partners. Zij is in overeenstemming met de doelstelling, met name de harmonisatie van de statuten van arbeiders en bedienden. Ik zie op basis van de informatie die ik nu heb, dan ook geen reden om de wet te wijzigen.

20.03 Egbert Lachaert (Open Vld): Ik voel dat, net zoals sommige werknemers, toch aan als een onrechtvaardigheid. De regeling is disproportioneel. Bedienden met een heel beperkte anciënniteit vóór de inwerkingtreding van het eenheidsstatuut bouwen onmiddellijk een sokkel van drie maanden op. Daarna begint men gewoon te tellen onder het nieuwe statuut. Dat is disproportioneel en niet echt rechtvaardig. Ik noteer echter dat u geen wetswijziging wenst en ik zal overwegen wat wij daar verder mee zullen doen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Président: Egbert Lachaert

Voorzitter: Egber Lachaert

21 Question de M. Éric Massin au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les sanctions à l'encontre des chômeurs" (n° 1763)

21 Vraag van de heer Éric Massin aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de sancties tegen werklozen" (nr. 1763)

21.01 Éric Massin (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, voici la dernière question de la journée mais elle est importante.

Comme vous le savez, un très grand nombre de sanctions sont prononcées par l'ONEM mais il semble que vous ayez décidé d'alourdir le caractère de celles-ci

En effet, la durée minimale des sanctions administratives pour les faits les moins graves était d'une semaine, elle est aujourd'hui portée à quatre semaines. En outre, vous avez supprimé la possibilité qui était offerte d'assortir une décision d'exclusion d'un sursis partiel ou complet.

Dans le presse, vous avez déclaré que cette mesure vise notamment un chômeur qui fait une déclaration inexacte ou incomplète aux fins de percevoir indûment des allocations ou encore ceux qui font usage de documents inexacts aux fins de se faire octroyer, de mauvaise foi, des allocations. Je ne conteste pas que les chômeurs de mauvaise foi faisant usage de faux documents pour se voir octroyer des allocations doivent être punis, et même sévèrement. Pour eux, il est normal que des sanctions soient appliquées. Pour ces personnes, la durée minimale de la sanction est de vingt-sept semaines.

Les nouvelles mesures que vous avez prises ne sanctionneront pas plus sévèrement les personnes de mauvaise foi mais pénaliseront des personnes qui souvent de bonne foi et mal informées ont commis une simple erreur, ce qui est injuste. À titre d'exemple, une personne a travaillé un jour en intérim et l'a effectivement mentionné sur sa carte de contrôle mais pas à l'encre indélébile, comme elle aurait dû le faire. Faites le relevé du nombre de chômeurs sachant qu'ils doivent écrire à l'encre indélébile! Je crois d'ailleurs que cela ne leur est jamais expliqué. Dans notre exemple, cette personne se verra supprimer ses revenus pendant quatre semaines, sans possibilité de sursis. Cela signifie que le bureau de l'ONEM qui, auparavant, aurait pu constater la bonne foi de cette personne, ne pourra même plus tempérer cette sanction et la diminuer. Automatiquement, elle sera de quatre semaines.

La lutte contre la fraude sociale est indispensable. Vous avez d'ailleurs un secrétaire d'État en la matière. Elle doit être encouragée. Mais je crois qu'il ne faut pas alourdir la barque. Il importe, selon moi, de faire une différence entre les comportements intentionnels et frauduleux, avec une sanction légitime, et ceux qui ne le sont pas, avec un aménagement qui devrait pouvoir être envisagé.

Je suppose que vous êtes d'accord avec moi, il s'agit bien de nouvelles mesures qui vont pénaliser des personnes qui ont commis des erreurs matérielles sans intention frauduleuse. Ces personnes vont donc être sanctionnées plus durement.

Vous serait-il possible de me communiquer le nombre de sursis partiels et complets qui ont été accordés par

l'ONEM l'an dernier? Ceci permettra de voir le nombre de personnes potentiellement touchées.

Pour le sursis partiel, au-delà du fait de prendre en considération l'erreur qui a été commise par le chômeur, cela permet de prendre également en compte sa situation personnelle. Il y a quand même une série de formations qui sont organisées, en ce compris par le VDAB et le FOREM. Cela permettait à ces personnes qui ont commis une erreur et qui doivent être sanctionnées de continuer malgré tout à percevoir un revenu, alors qu'elles sont en formation professionnelle. Or, dans ce cadre-ci, ce ne sera plus possible.

Alors que la déclaration de gouvernement insiste sur l'intégration, la formation et l'insertion, pourquoi supprimez-vous ce sursis partiel? C'est contre-productif vis-à-vis de la politique que vous voulez mettre en place.

21.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, chers collègues, il est exact que la durée minimale des sanctions administratives a été augmentée et que la possibilité de sursis a été supprimée. En effet, le gouvernement attache une importance toute particulière à la lutte contre la fraude sociale et fiscale. Les sanctions infligées par l'ONEM doivent avant tout avoir un effet dissuasif afin d'éviter d'éventuelles récidives et l'application de sanctions beaucoup plus lourdes.

Il est exact, comme vous le précisez, qu'en cas d'intention manifestement frauduleuse, les sanctions décidées par l'ONEM sont nettement plus élevées. En cas de perception indue d'allocations de chômage sans intention frauduleuse, une sanction minimale sera appliquée.

Voici quelques chiffres. En 2014, 19 600 sanctions administratives, sans sursis ou avec sursis partiel ont été décidées et 497 avec sursis total. Par ailleurs, 12 946 avertissements ont été adressés. Comme vous le constaterez, il a fréquemment été fait usage de cette possibilité en 2014; cette possibilité de donner un avertissement n'a pas été supprimée et c'est le plus important concernant votre question.

La notion de sursis, tout comme la décision concernant l'ampleur de la sanction, était basée sur des critères objectifs en relation avec l'infraction en tant que telle, l'ampleur de l'infraction précédente dans le dossier de l'intéressé, etc. Mais je souligne encore que la possibilité de donner un avertissement n'est nullement supprimée; c'est important à signaler.

21.03 Éric Massin (PS): Monsieur le président, il est encore heureux que l'avertissement n'ait pas été supprimé! Autrement, on tomberait dans l'automatisme. Vous savez, même en matière de sanctions administratives, on laisse toujours au juge administratif, fût-il un fonctionnaire, la possibilité d'apprécier, comme un magistrat dans un tribunal civil ou un tribunal correctionnel. Le tribunal correctionnel apprécie une marge de sanction, depuis l'absence totale de sanction (un acquittement), des peines de travail - j'y reviendrai peut-être un jour -, des sursis totaux, partiels, la suspension du prononcé; ou une fourchette de condamnations possibles.

Imaginez que quelqu'un qui commet une erreur est sanctionné d'un mois sans appréciation dans le chef du juge administratif qu'est le contrôleur de l'ONEM.

Je ne veux pas faire de polémique. Le gouvernement est par moments taxé de sécuritaire. Je crois que vous l'êtes aussi par rapport aux populations les plus fragilisées, les chômeurs, et en plus vis-à-vis de ceux qui font des erreurs, ce qui est quand même totalement différent de la mauvaise foi.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 17.24 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.24 uur.